

வன்னிகுலவிளக்கம்.

சென்னை

சென்னை மகாநாட்டுக்குட்பட்டத்தில்
ஏற்படுத்தப்பட்ட
பிரசித்திகள் கேட்டுக்கொண்டது.

ம-ந-ந-நீ,

கா. ஆறு முகநாயகரவர்கள்
சகாயத்தால்

ம-ந-ந-நீ,

கா. அண்ணாசாமிநாயகரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

ம-ந-ந-நீ,

பு. முனிசாமிநாயகரவர்கள்
முன்னிலையில்
பிழையதப்பரிசோதிக்கப்பட்டு

ம-ந-ந-நீ,

ச. சிங்கரவேலுநாயகரவர்களால்

சென்னை

சுப்பிரியம் அஞ்சுத்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

111.

வினா அனு - 2.

வினாக்கள்

ஜாதி	1
ஜாதியுட்பத்தி	2
கால்வகை ஜாதியாரின் தொழில்	3
ஜனலோயர் பிரதிவோயர்	5-6
கந்திரியர்	7
கந்திரியர் உற்பத்தி	9
பாசாராமரால் கந்திரியர் அழிக்கப் பட்டார்களா?	11
கந்திரியர் புராதன வதானம்	14
குறிஞ்சி, குலம், சந்திரன், அக்னி குல முண்டென்பதற்குப் பிராணங்கள்	15
முக்குலங்களும் ஒன்றென்பது	20
வன்னி என்னுஞ் சொற்பிரயோகம்	21
வன்னியர் என்னும் பதம் அரசரோட வறங்குவதற்குப் பிரமாணம்	24
வன்னியரைப்பற்றிய புராணக்கூற்று	26
வன்னியர்களுடைய பிரதாபங்களைக் கூறும் தாங்களும் செப்பேடு சிபுசாசனங்களும்	23
வன்னியரால் பட்டும் மயர்கள்	38
வன்னியரது பாம்புமாயாசில் சில முக்கியமானவர்களின் பெயர்	39
சென்சஸ் குபிரண்டென்டான்டு ஆவரிகள் ஜாதி கம்பீரம் மாயக் கேட்டுள்ள விஞ்ஞான விடை	1

3

ஸ்ரீரங்கம்.

முதலாம்.

இந்நூலின்பெயர் வன்னிகுலவிளக்கம் எனப்படும். வன்னியெனினும் அக்கையெனினும் ஒக்கும். இஃது அக்கினி வும்சுத்தைப்பற்றித் தெரிவிக்கும் நூலாகையால் இதற்கு வன்னிகுலவிளக்கமெனும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

வன்னியமரபைப்பற்றிச் சொன்சஸ் ரிபோர்ட்டில் கிராமாய் கூத்திரியரென்ற பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றும், அகற்குத்தக்க சர்ஸ்திர சம்மதத்தோடும் அனுபவ திருட்டாந்தங்களோடும் கவரண்டுமென்டாருக்கும், சென்னை சென்செஸ் குமரன் டென்டாண்டு அவர்க்கும், 1871-ஹு வன்னியர் கூத்திரியரேயென்று சர்ஸ்திரயுத்தமாய் ஏடு விக் கொண்ட மனுவின்பேரில் கவரண்டுமென்டார் ஜாதிப்பெயரை எழுத்து வரிச்சையாய் ரிபோர்ட்டில் பதிவு செய்வதாய் அனுப்பிய உத்திரவினைப்பிரகாரம் 1871-ம் ஹுத்திய ரிபோர்ட்டில் செய்வதற்கு அக்காவத்து சென்செஸ் கமிஷ்ஷனருக்குப் போதுமான அவகாச மில்லாமற்போன்போதிலும் 1881-வது ஹுத்திய ரிபோர்ட்டிலேனும் அவ்வாறுசெய்யாமைமால், 1891-வது வருஷத்திய சென்சஸ் ரிபோர்ட்டில் கிலும் பிரமாணப்படி வன்னியர்கள் கூத்திரியரேயென்று நன்குணர்ந்து பதிவுசெய்வதற்குச் சுருதி ஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்கலினின்றும் செப்பெடு சிலாசாசன முதலேபவற்றினின்றும் பிரமாணங்கள் உதகரித்து வன்னியமரபைப்பற்றிய நூல் ஒன்று இயற்ற வேண்டுமென்று சென்னை மஹாநாதே. அங்கநாதநாயகர் அவர்கள் முயற்சியால் 1901-ம் வருஷம் பிப்ரவரிமீ 20உ சென்னையில் கூட்டுறித்த வன்னியகுல கூத்திரிய மஹாநாட்டுக் கூட்டத் தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சபகமிட்டியார் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் இந்நூல் இயற்றலாயிற்று. இந்நூல் இங்கிலிஷிலும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சென்செஸ் சூபரன்டென்டென்டு அவர்கள் தி டிஷ
யமாய்க் கேட் ிள்ள கேள்விகளுக்கு விடைகள் இப்புத்தத்
தின் கடையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் எழுதிமுடிப்பதற்கு எமக்கு வந்தியாசகாயம்
புரிந்து அருந்துணைவர்களா யிருந்தவர்கள் தர்க்கமுதலிய
சாத்திரங்களினும் இலக்கண இலக்கணங்களினும் சாமர்த்திய
ராஜி ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ பு. முனிசாமிநாயகர் அவர்களும், எமது
சகோதரர் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, கா. ஜெழகநாயகர் அவர்களுமேயாம்.

இக்குலமேன்மை பழமைபோல விளங்குவதற்குபேண்
டிய உதவி செய்யக் கர்ணுவதர புருஷாய்விளங்கும்
ம-ரா-ஸ்ரீ, காட்டாங்குளம் - கோபாலநாயகர் அவர்கள் இந்நூல்
முடிவுபெறுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசை இவ்வளவி
னதென எடுத்துரைப்பதற்கு எம்மாலேலாது. இப்புண்ணிய
சிலர் இந்நூலைக்கதிழிலும் ஆங்கிலேயபாஷையிலும் பதிவு
செய்வதற்குவேண்டிய பொருட்சகாயமுஞ்செய்து பதிப்பித்
தனர்.

பிரம்மஸ்ரீ பெ. சுப்பையர் அவர்களும் இந்நூல் பூர்த்தி
பெறுவதற்கு வேண்டிய சகாயஞ் செய்ததற்கு நாம் அவரு
க்கு வந்தனமளிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

கா. அண்ணாசாமி நாயகர்.

அடியிற் காண்க.

பண்டிதர்களின்கருத்தி.

பயனூதி சமயத்தினரும், தண்டலும்,
மோகன அபிமானங்களில் வகிப்பவரும் ஆகிய

உ - ஸ்ரீ குருவாதூல தீகடித

சுப்ரமணிய பட்டாச்சாரியர்

அவர்கள் கருத்து.

వహి జయ త్రసంతాన ప్రకాశే | గంధ ఈరితం |

సమ్యగా లాచితం సర్వం । భావినశ్చాత్మసంకుతం॥

வண்ணிகுல விளக்கமெனும் மிந்நாலிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களனைத்தும் ஆராய்மிடத்துச் சாஸ்திர சம்மதமானவைகளாகவே இருக்கின்றன.

புரம் ஹம்ச பரிவிராஜகாசாரிய

ஜெகத்குரு கிருங்கேரி ப்ரீ சங்கராசாரியஸ்வரமிகள்

அவாகளது கட்டணாயின்படி

சென்னை இராஜதானியைச் சார்ந்த தேசங்களின்

விசார வியவகார விசாரணையில்

அதிகாரம்பெற்ற பிரம்ம ஸ்ரீ ~~தேவ்வாடா~~

உ. சுந்திராம சாஸ்திரியார்கள்

கருத்து.

అది గ్రంథ ప్రతిపాదితంకించదపి.

నాశాస్త్రియాలంబరిదృశ్యతే॥

இந்நூலிற் சொல்லிய விஷயங்கள் சிறிதும் எடுத்தித்
திற்கு விருத்தமாய்க் காணப்படவில்லை.

విరిజ్జిరింధి వర్యాశాశితే వస్త్రాణా ।
అగ్ని వహింశుప్రయాపితిస్పృష్టమవగమ్యతే-
జ్ఞానురీసురాగవరయజుర్వదో
పాధ్యాయఃప్ర్యుక్తుంజయశాస్త్రి).

சென்னைமாநகர் பண்டைப் பட்டினம்
சமயம் முதலாக பண்டிதர்களாசிரிய சதாவதானம்
உப. வேதாந்த இந்நிலை எச்சம்பாடி
ஸ்ரீதிவாகா சாரியர் அவர்களும்
மண்டக்குளத்தார் மேயம் ஸ்ரீபாதஞ்சல
மங்குலிணை சாஸ்திரியார்
அவர்களும் வெளியிட்ட கருத்து
[சுமந்தகாந்தியை உபதேசம்] முயற்சி
புராணியுருபுநிபுணவாசகரோ
சம்பாஷனையுடையது இன்னவா
புராணியுருபுநிபுணவாசகரோ

பிரமாணிகர்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாய்
ள்ள அனேகம் பிரமாணங்களாலே ஆரியர்களில் உள்ள குல
ங்கள் பலவிதமான உற்பத்தியை யறிவிக்கிறதாகிய சரியா
ள விஷயத்தைபுடைய இந்த வன்னிகுல விளக்கமானது
அவசியமாக சத்தஜனங்கள் புகழத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

இப்போர்ப்பட்ட இந்த வன்னிகுல ராஜவம்சத் தர்கள்
இந்த மூழியில் நீழிகாலம் நன்றாய்வாழ்ந்து அபிவிருத்தியை
அடையவேண்டுமென்பது எனது பிரார்த்தனை.

5
M. R. Ry.

C. GOPAUL NAYAKAR, VERGAL.

Sir,

I have most thankfully accepted the two copies of the Vannikulavilakkam which you were kind to present to me. I have perused with much pleasure the contents of the book. I quite agree with the author in thinking that the Pallis of Madras Presidency occupied a very high position in ancient India, and that very likely the very name of Palli may be identified, as done by Dr. G. Oppert, with Pallava, the name of a race who ruled over a country which extended from the border of the Chola Kingdom to the outskirts of the dominions of the Eastern Chalukyas. It is highly probable, too, that the Pallis were reduced to a low state by some of the Southern India by the races of people who succeeded them in the government of the country. This opinion is supported amply by a multitude of epigraphical, literary and other records, which the author has introduced in the book. Above all there are many aristocratic and even royal families who belong to this class of people, who, however, are free from that social degradation from which their brethren in this part of the country suffer, and the very existence of such families is a living proof of the honorable position which the Pallis occupied in India in times gone by.

L. SESHAGHIRI SASTRYAR, M.A.,

Senior Assistant Professor,

*Presidency College,
Madras.*

27-9-91,
MADRAS. }

சென்னை பிரிசிடென்சி காலேஜில் சமீப்கால முதலி-
பாஷைகளில் பண்டிதராயுடைய இங்கிலீஷில் M. A. பட்டம்
பெற்று விளங்கும், பிரம்ஹபுரி M. கோஷிக்ரி சாஸ்திரியர்
அவர்களுக்கருது.

புனாபுரி,

கா. கோபாலதரபகர் அவர்கட்கு.

ஐயா,

தாங்கள் அன்புக்கூறிய ஏனக்குக்கொடுத்த வன்னிகுல
விளங்கமென்னும் இரண்டு புத்தகங்களை மிக வந்தனத்து
டன் அங்கீகாரஞ்செய்துகொண்டு அப்புத்தகத்தில் அடங்கிய
விஷயங்களை அதிக சந்தேகத்துடன் வாசித்தேன். சென்
னை இராஜதானியிலுள்ள பள்ளிகள் பூர்விகமாய் இருந்துதேசத்
தில் உயர்ந்த புத்தகங்களை இருந்தவர்களென்றும், சேர
இராச்சியத்தின் எல்லையோரத்திலிருந்து குணநிசை செலுக்
கிய இராச்சியம் வரைக்கும் விஸ்தரித்திருந்த தேசத்தை
ஆண்ட வம்சங்களின் விபரங்கிய பலவவரோடு பள்ளி
பென்னும் பெயரை வைத்தார். ஜி. ஆபர்ட் துறா அவர்கள் ஒப்
பிட்டவாறு பெரும்பான்மையும் ஒப்பிடலா மென்றும், யோசி
ப்பதில் நான் இந்நூலாசிரியர் கருத்துக்களைச் சந்தவனாகின்
தேன். மேலும் தென்னிந்தியாவின் சில பாதங்களில் பள்ளி
களுக்குப்பின் அவர்கள் அங்குள்ளவர்களைக் கொண்டு வரப்பெற்ற
யாரால் அவர்கள் கருத்த நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பெற்ற
என்பதன்மையே, இவ்வப்பிராயம் இங்கிரீஷ் கர்த்தா
செப்பேடு சிலாசாசனங்கள், கருத்து இருதி, புரணத்தி
சங்களினின்று இந்நூலில் உதகிரி இந்நூலுடையனக மேற்
கோள்களால் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தன்மையும்,
இந்தவம்சத்தைச் சேர்ந்த அனைக அதிகாரிகளும் இராஜ
குடும்பஸ்தர்களும் தற்காலமிருக்கின்றார்கள். ஆகனும் அவர்
கள் இத்தேசத்தில் இப்பாசத்தில் தமது பாதர்கள் சகி
க்கும் அவமதிப்பினின்று விலகியிருக்கின்றார்கள். இத்த
வகைய இராஜகுடும்பஸ்தர்கள் தற்காலத்திலும் இருக்கு முன
மையே, இந்துதேசத்தில் பள்ளிகள் பூர்விககாலத்தில்கவாவ
மான அந்தஸ்தை அடைந்திருந்தவர்களென்பதற்கு அழி
யாபாட்டுப்பிரயோகங்கின்றது.

மைலப்பூர்.

189. இல

செப்டம்பர் 27.

M. கோஷிக்ரிசாஸ்திரியர். எம். ர.

சென்னை ராஜாக்க வித்தியாசன

புனாபுரி, புனாபுரி

வன்னிகுலவிளக்கம்.

ஜாதி.

இப்பதத்தின் மூலார்த்தம் பிறப்பென்பதே. சிறுஷ்டி சித்தாந்தத்தின் நானாவதமான தோற்றங்களின் உற்பவத்திற்கும் இரண்டாவதாகப் பொருள்படுகின்றது.

ஆதலான் ஜாதியாவது பேரும்பாலும் அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உத்பிஜம் அன்னப்பபட்ட நால்வகைத் தோற்றத்தினையும், அத்தோற்றங்களின் உட்பிரிவினையும், தலம், தொழில், திறம், குணம், ஆதிபன காரணமாக வேறு குறித்துக் காட்டுதற்பொருட்டுத் தோன்றுதொட்டு இந்நாட்டு ஆன் றோர்களால் தொகைப்பெயராய்வழங்கப்படும்பேரும் வழக்கன உணரலானும், (அண்டஜம் - முட்டையிற் பிறப்பின; சுவேதஜம் - வேர்வையிற் றோன்றுவன; சராயுஜம் - உருப்பையிற் றோன்றுவன; உத்பிஜம் - வித்திற் றோன்றுவன.) ஜாதியெனினும், குலமெனினும், வரணமெனினும், மாபெனினும், வருப்பெனினும், இனமெனினும், தொகையெனினும் ஒக்கும்.

தந்நாலம் பூகோள சாஸ்திரிகளால் ஐயந்திரிபற அறுவதிக்கப்பட னென காண்டந்நாள் ஐந்தனுள் ஒன்றுசிய ஆசியாகண்டத்தின் ஒன்றாகிய இந்தியேசம் ஒன்றிலேயேயன்றி, ஏனைய தேசங்களில் ஜாதியேதம் சன்மானிக்கப்பட்டுள்ளதாற் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் இவ்விந்தியேசத்தைப்போல ஏனைய தேசங்களினும் ஜாதி வித்தியாசம் சன்மானிக்கப்பட்டுளதேல், இதைப்பேரவே அவ்வத்தேசசாதிரங்களிலும், சாசனங்களினும், சரித்திரங்களினும் வருணையுடையதி வருணாசிரம தருமம் முதல்பன கூறப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். அவ்வுனம் கூறப்படாமையால் இவ்விந்தியாசம் ஆண்டு ஒரு சிறிதும் கிடையாதென்றே தெள்ளிது. ரம்பாபதி. இத்தகைய வித்தியாசம் ஆண்டுள்ளார்களுக்குக் கிடையாதாவே. இஃது அந்நோர்க்கு அபூர்வமாகவும், அசங்க

மாகவும், அறிவீனமாவும் காணப்படும். ஆனால், தொன்று
தொட்டு பிதா புத்திரரந்தான பாரம்பரியமாய் இவ்வித்தியா
சத்தை மூசரித்துவந்த இந்நூல்களுக்கோ, பழக்கவாசனையிடு
தினிலும் தங்கள் சந்தேகாதிரங்கனும் மதனால்களும் இவ்
வித்தியாசத்தைப் பெரும்பாலும் அனுபவிக்கின்றமையாது
அங்ஙனமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் ஜாதி வித்தியாசத்
தைக் கொண்ட இந்துக்கள் கொள்கை நியாயயுக்தமா
னதா? அல்லது ஜாதி வித்தியாசத்தைக் கைக்கொள்ளாத
ஏனைய தேசத்தவர் கொள்கை நியாயயுக்தமானதா? என
ஆசங்கித்தற்கிடமுண்டு. இந்த சந்தேகத்தை நிவிர்த்திக்க
வேண்டியல்ல நாம் இந்நூல் எழுதத்துணிந்தது; மற்றெதற்
கெனின் சாதிவித்தியாசத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகும் சா
ராரும், சாதிவித்தியாசத்தைப்பிரதிபாதிக்கும் சாத்திரங்களின்
உண்மையாகிய கூற்றையுணராமல் தலைதடுமாற்றமாய் வனா
யறுக்கும் ஏனையோரும், வேற்றுவுழிச்செல்லாமல் நூல்வழிச்
செல்லுமாறியாம். ஆனால் நாம் இங்கு கூறப்புகுந்தது, மனு
வாதிஸ்மிருதி சந்திராசனாலும், விபாசாதி மகரிஷிகளா
லும், சூதா, பெளரணிகர்களாலும், எடுத்தாளப்பட்ட பரத
வருஷத்து (இந்துதேசத்து) மனிதர்களின், பாகுபாட்டை
மாத்திரமேயாம்.

ஜாதிப்பந்தி.

ஆதியில், பிரமண, தன் முகத்தினின்று பிராமணனாயும்,
தோளினின்று கூத்திரியனாயும், தொடையினின்று வைசிய
னாயும், பாதத்தினின்று சூத்திரனாயும், கிருஷ்டத்ததாக
வேதம் புருஷசூத்திரனும், மனுசூத்திரமாயம் 31 பது
கலோகத்திலும்கொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

புருஷதீகம்.

ब्राह्मणं क्षत्रियं वैश्यं शूद्रं
कुलं च वैश्यं क्षत्रियं शूद्रं च वैश्यं

பிராமணமேனாய் வருகமாஸ்த் பாஹுராஜ்யாக்ருத
ஊத்தஸ்ய பத்வைச்ய பத்யாம்ருத்ரோஜாயத.

பிராமணன் பிரம்பாஸின் சூத்திரனும், கூத்திரியன்
தோளிலும், வைசியன் தொடையிலும், சூத்திரன் பாத
த்திலும், பிறந்தாரென்பதாம்.

అకానాంతువివృద్ధ్యర్థం ముఖ్య హాసపాదతః।

லோகாநாம் துவீயருத்யர்த்தம் முகலாஜாநுபாத்தம்

பிராஹ்மணம் சூத்ரியம் வைசியம் சூத்ரம் சகீரவீர்த்தயத

(அந்தப் பிரம்மாசனவா) உலக விர்த்தியின்பொருட்டு தன்னுடைய முகம் புஜம் தொடை கால் இவைகளினின்றுப் பிராமணன் சூத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்களைக் கிரமமாக உண்புபண்ணினார்.

இவர்களில் முதத்திற பிறந்த பிராமணன் உயர்ந்தவ
னென்றும், தோளிற் பிறந்த சூத்திரியன் அப்பிராமணனிற
றாழ்ந்தவனென்றும், தொடையிற் பிறந்த வைசியன் அந்த
சூத்திரியனின் றாழ்ந்தவனென்றும், பாதத்திற் பிறந்த சூத்
திரன் அவ்வைசியனின் றாழ்ந்தவனென்றும், இம்மனுமுதலிய
ஸ்மிருதி கர்த்தாக்களே கூறுகின்றார்கள்.

இச்சிறுநீர்த் தகாலத்தொட்டுக் கிரமவிவாகம்புரிந்த பிராம
ணதம்பதிகளால் பிறந்த சந்ததிகளுக்கூடப் பிராமணரென்றும்,
கூத்திரிய தம் திசுளால் பிறந்த சந்ததிகளுக்குச் கூத்திரிய
ரென்றும், வைசிய தம்பதிகளால் பிறந்த சந்ததிகளுக்கு
வைசியரென்றும், சூத்திர தம்பதிகளால் பிறந்த சந்ததிகளுக்
குச் சூத்திரரென்றும், பெயர் வழங்குவாயிற்று. (தம்பதி
யென்றில் கணவனும் மனைவியும்) இவர்களைச் சகாதியர் என்று
தேவன் கூறுகின்றார்.

இந்நால்வகைச் சாதியாரின் சிறப்புத்தொழில்

பிரகஸ்பதிஸ்மிருதி

பிரதமணர் தோழி.

స్వాధ్యాయోధ్యాపనంచాపి యజ్ఞసంయోజనంతేకా ।

దానం ప్రతిగ్రహ శ్రీతి వట్కర్తాణ్యగ్రజన్తసః॥

ஸ்வரத்யாயோத்ய பனம்சாபி யஜநம்யாஜநம்ததா
தானம்பிரதிக்ரஹக்ஞேதி ஷட்கர்மாண்யக்ரஜந்மனஃ.

சுத்திரியர் தொழில்.

இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.

சுத்திரியர் தொழில்.

இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.

சுத்திரியர் தொழில்.

வைசியர் தொழில்.

இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.

சுத்திரியர் தொழில்.

இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

வேதமோதல், ஒதுக்கதல், வேள்விவேட்டல், வேட்
பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், இவ்வாறு நான் உபநிஷதம் சொல்லுகிறேன்.
வேள்வி செய்தல், வேதமோதல், ஈதல், உவகோம்பு
தல், படைக்கலம் பயில்தல், உவகைசெய்தல், இவ்வாறு நான்
சுத்திரியர் தொழில்களாம். வேதமோதல், வேள்விபுரிதல், ஈத
ல், பசுக்காத்தல், வட்டியிட்டல், உழவுத்தொழில் செய்தல்,
பண்டமாற்றுதலாகிய வியாபாரம், இவ்வேழும் வைசியர்
தொழில்களாம். சுத்தமுடைமை, அந்தணர் பணிக்கும்பு
தல், சுத்தியம், சினபின்மை, வேதவிதியில்லாதமன்றம், அவ்
வகை நமன்காரம், இவை சுத்திரியர் தொழில்களாம். இஃதன்
மியும் தேவலர் கூறும் சுத்திரர் விசேடத்தொழில்கள்.—

சுலோகம்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

சுத்திரியர் தொழில்.

மனுஸ்மிருதி 10-வது அத்தியாயம் 80-வது சுலோகம்,
பிராமணருக்கும் கூத்தாரியருக்கும் வைசியருக்கும் சிறந்த
தொழில்.

శ్రీమద్భగవద్గీతా విజ్ఞానము

பிராமணனுக்கு ஒதிவைத்தலும், சூத்திரியனுக்கு
காள்வதும், வைசியனுக்கு வர்த்தகஞ் செய்தலும், தத்தம்
கொழிவிற் சிறத்தலும்.

அனுலோமஜாதியாவது, உயர்த்த ஜாதி புருஷனோடு
தாழ்ந்த ஜாதி ஸ்திரீ கூடினதால் உற்பவித்தவர்.

பிராமணனோடு அவனின்றழங்க கடித்திரிய வைசிபஞ்சத்
திரஸ்திரிகள் கூழனதால் உற் பவித்த மூலகைபினரும்,

கஷத்திரியஜோடு அவனிற்றும்ந்த வைசியகுத்திர ஸ்திரீ
ள் கூடினதால் உற்பவித்த இருவகையினரும்,

வைகியனோடு அவளிற்றாழ்ந்த சூத்திர ஸ்திரீயோடு தால் உற்பவித்த ஒருவகையினரும் ஆகிய ஆறுவகையிவரு மேயாம்.

இவ்வனுபிரமஜாதியார் “தத்தம் தாய் ஜாதியோடு சம ஜாதியார்” என்று கூறப்பட்டிருமையால் சமஜாதியரோயினும், தற்சாலத்தில் தந்தை தாயோடு சமஜாதியராகிய மேற் சொன்ன சகாதியராகமாட்டார்.

உதாரணம்.

கூத்திரியனுக்கும் கூத்திரிய ஸ்திரீக்கும் பிறந்த தந்தை தாயோடு சமஜாதியாகிய (சகாதிய) கூத்திரியன், பிராமணனுக்கும் கூத்திரிய ஸ்திரீக்கும் அனுலோமத்தால் பிறந்த தாயோடு சமஜாதியானே கூத்திரியனாக மாட்டான். இதுபோலவே மற்றவைகியசூத்திர ஜாதிகளுக்கு மென்க.

பிரதிலோம ஜாதியாவது, உயர்ந்தஜாதி ஸ்திரீயோடு தாழ்ந்த ஜாதிபுருஷன் கூடினதால் உற்பவித்தவர்.

இப்பிரதிலோம ஜாதிகை.

பிராமணஸ்திரீயோடு அவளிற்றாழ்ந்த கூத்திரிய வைகிய சூத்திர புருஷர்கள் கூடினதால் உற்பவித்த ஒருவகையினரும்,

கூத்திரிய ஸ்திரீயோடு அவளிற்றாழ்ந்த வைகிய சூத்திர புருஷர்கள் கூடினதால் உற்பவித்த இருவகையினரும்,

வைகிய ஸ்திரீயோடு அவளிற்றாழ்ந்த சூத்திர புருஷன் கூடினதால் உற்பவித்த ஒருவகையினரும் ஆகிய ஆறுவகையினருமேயாம்.

ஆக அனுப்பிரதிலோம ஜாதி 12. பிரதிலோம ஜாதியார் தாய்தந்தையர் ஜாதியினும் குறைவுபட்டு பெரியோரால் பழிக்கப்பட்ட நீசஜாதியாவனையாருளியவர்க்கியரும் நாரதரும் கூறுகின்றார்கள்.

ஆதியில் கிருட்டிக்கப்பட்ட நால்வருணத்தின் முறை பிறழ்ந்த கலப்பால் மேற்சொல்லியவாறு 12-ஜாதிகள் உற்பவித்தனவென்றால், ஆறு அனுலோம ஜாதியின் முறை

மெழந்த கலப்பால் உண்டாகும் ஜாதிகளும், ஆப பிரதி
 லோம ஜாதிகளின் முறைபிறழ்ந்த கலப்பால் உண்டாகும்
 ஜாதிகளும், அனலோம பிரதிலோம ஜாதிகளாகிய விப்பன்னி
 ராஷ்டிர முறைபிறழ்ந்த கலப்பால் உண்டாகிய ஜாதிகளும்
 நாளுக்குநாள் விவிரிந்து பெருகிக் கணக்கிற்கெட்டாதுபோ
 கின்றமையாலும் சிவனும் பிறப்பு காரணமன்று தொழில்
 காரணமாகவும், இடங்காரணமாகவும், பாஷை காரணமாக
 வும், மதங்காரணமாகவும், ஆசாரியர் காரணமாகவும், நிறங்
 காரணமாகவும், விவாகபேதங் காரணமாகவும், விதந்துவிவாக
 ங்காரணமாகவும் இன்னனபலகாரணமாகவும் அனேகஜாதிகள்
 நவநவமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றமையாலும், இவையனைத்தினு
 டைய உற்பத்தி, பெயர், தாது, இச்சகணம், தொழில், மதம்,
 சவ்வியா சவ்வியகிரியை, நடையுடை பாவனாதிக்கை, சொல்
 லப்புகின், அசாஸ்திரியமர்க் முடிவதந்தவிர பாரபாரதமாக
 வும் பெருகுமென அஞ்சி விடுத்து, சென்ற குழமதிப்பு ரிப்
 போர்டுகளில், கூத்திரியஜாதியைப்பற்றி விசாரிசு அவகாச
 மின்மையாலோ, விசாரித்தவழி சரியாய்ச்சொல்லப்படாமையாலோ,
 சரியாய்ச்சொல்வார் இன்மையாலோ, அல்லது அவ்
 விஷயத்தில் மனதைச்சிறிது அழச்செலுத்தி யோசிக்க ஆவ
 சியகமில்லாமையாலோ வேறு யாதுகாரணத்தினாலோ இத்த
 மிழ் நாட்டிலுள்ள கூத்திரியர்களைப்பற்றி விகற்பமாய்க்கூறப்
 பட்டிருப்பதினால்தற்காலம்குழமதிப்புகுப்பரன்டென்டெண்டு
 அவர்கள் கேட்டடர்களைல்லோருக்கும் அனுப்பிய சர்க்கு
 லரி துள்ளப் பரசனைகளுக்கு இணங்க தென்தேசகூத்திரிய ஜாதி
 யைப்பற்றி சென்சஸ் கமிட்டியாருக்கு இதுவரையிலும் அகப்
 படாமல் சீமைநாடுகாப்போல விருந்த சில விஷயங்களை மாத்
 திரம் சுருதி ஸ்மிருதி புராண இதிகாச ஆதாரங்களைக் கொண்
 டும் தாம்பர சிலாசாதனங்களைக் கொண்டும் ஸ்தூபிகைகளைக்
 கொண்டும் பல தேச பாஷாபண்டித சிரோமணிகளின் சாஸ்
 திரானுபவ யுக்தமாய்க் கூறப்பட்டுள்ள அபிப்பிராயங்களைக்
 கொண்டும் சிறிது கூறத்துணிந்தோம்.

கூத்திரியர்.

கூத்திரியன்-சு. தா. - ஆபத்தினின்றும், திரியா - நீக்குப
 வன் - ஆபத்தினைப் பிராணிகளை ஆபத்தினின்றும் காப்பவன்
 என்பது பொருள்.

ஆதியில் கடவுள் உலகுயிர்களைச் சகல ஆபத்தினின்
 றும் காப்பாற்றுதற்பெருட்டே கூத்திரியர்களை உண்டாக்கி

தொன்று மனு 7-வது அத்தியாயம் 3-வது கலிலாகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ಆರಾಜಕೀಯ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪವಿಧಿ
ರಹಿತವು ಸ್ವಲ್ಪವಿಧಿ

அராஜகேதிலோகேஸ்மிநஸர்வதோவந்திதபயாத்
ரகஜார்த்தமஸ்யஸர்வஸ்ய ராஜாடமஸ்ருஜ்யபாபு.

கூத்திரியனில்லாமற்போனால் பௌமுளளவனிடத்தில் பலமில்லாதவர்கள் பயத்தினாலுழிந்துபோவார்கள்; ஆகையினால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழியாமலிருக்கும் பொருட்டு சுவாமியானவர் அரசனாயுண்டு புண்ணினார்.

இங்ஙனம் உண்மையை உணர்ப்பட்ட கூத்திரியன் சந்தான பாரம்பரியமாய் உலகொம்புதல் செய்துவரல்வேண்டுமென்றே ஸ்திரீ புருஷரீக சிருட்டிக்கப்பட்டதாக ஸ்கந்தபுராணம் குதசம்ஸிமாத ஜாதிரவரலாறு உரைத்த வத்தியாயம் 4-வது கவியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மதமடையுடைய குஞ் செந்தாமரை மலர்ப்பீடமேலோன் விதுமுகத்தினிர் மூன்றோற்றவிளங்கு வாசனையான்மூன்றோர் கதுமெனமடவாரோடு முதித்தனர் கவிஞ்செய்தோளின் வந்தவசெய்மடவாரோடு மன்னவருதித்தாரன்மே.

இ-ள். தேனானது கரைபுரண்டோடும்படியான பரிசுவனிய தாமரைமலரின்மீது எழுந்தருளியிராவின்ற பிரமனது சந்திரன்போன்ற முகத்தினின்றும் கீர்த்திபொருந்திய பிரமணர் தமது மடவாரோடு விரைவில் தோன்றினர். அழகு பொருந்திய கோளினின்றும் மணஞ்செய்கற்குரிய இராஜஸ்திரிகளோடும் அரசருதித்தார்கள்.

ஆகையால் கூத்திரியன் சகலாண்டங்களுக்கும் காப்பாற்றதல் காரணமாகவே சிருட்டிக்கப்பட்டான். கூத்திரியனே னினும் அரசனெனினும் இராஜாவெனினும் ஒக்கும். இவ்வரசன் சகலாண்டங்களையும் காத்தற்குரிய புஜபலபராக்கிரமசாலியாயிருத்தல்வேண்டும். ஆகலால் இவனைப்பலத்திற்கு ஆதாரஸ்தானமாகிய புஜத்தினின்றும் சிருட்டித்துப் பின்பு அவன் புஜபலமுடையானேனும் இயற்கையிலேயே உயர்ந்தவனாகியவர்களையும் ஆண்டு பரிபாலிக்கும்படியான ஆதிக்கியத்தையுடையானாயிருத்தல்வேண்டுமாதலால் அந்தகைய தந்தவத்தையும் தொழிலையும் இயற்கையிலேயேயுடைய திக்குப்

இதழ்தப் பிரமாணம்.

அடித்திரியர் உற்பத்தி.

கற்பாந்த சிருபிடிக்குத் திருட்டாந்தம்.

பிரளயாந்தசிந - டிக்ஞத் திருட்டாந்தம்.

கெள்ளலாவறப்பவாதிவேதியனஞாலமன்போல்

நாவுகுதிப்புகலியுற்பரோடிம்பரோணைப்

புதுளொடுவிலங்குடல்கிசகதிருடற்புத்தேன்மூவர்

தருமருமரபின் முன்போற்றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான்.

தி. ஏ. பிரபல நீர் வற்றிய பின்னர் பிரம்மாவானவர் உலகத்தினைப் பழமைபோல் விளங்கும்படிச் சிருட்டித்து, தேவர்களைப் படைத்த மனிதர்களையும் மற்றைய பறவை மிருகங்களையும் படைத்து, பிரகாசம் பொருந்திய தேவத்தினைமுடைய (சோம சூரியாக்கிரகங்கள்) மூன்று தேவர்களது கீக்குதற்கரிய பாம்பரையிலமுன்னிருந்ததுபோலவே (பாண்டியன் சோழன் சேரன்) என்னப்பட்டதமிழ்காட்டரசர்களையும்பிறப்பித்தார்.

காபனுர்த்தசிந்முகிதத் திருட்டாந்தம்.

மனு9-வது அத்தியாயம் 321-வது சுலோகம்.

అపరీక్ష్యః బ్రహ్మతః క్షత్రమశ్చ సౌలోహముద్భితః।

తేజాంసుర్యతగంతేజః సామయోన్మిశ్రకామ్యతి॥

அதற்கியாக் கணியம் மமது சுதாமம் மனோலோ ஹருத்தி
தேவம் சர்வதரத்தேஜஸ்வாஸாயோநிஷுசாயதி.

ஐலத்தினின்று அக்கினியும் பிராமணரிடத்திலிருந்
கூத்திரியனும் கலவினின்றுலோகமும் உண்டாகிற்று. இது
போலவே வியாசபாரதம் ஆதிபர்வம் 64-வது அத்தியாயம்
வம்சாவதார சருக்கத்திலும் அதந்திணங்குதமிழ் வில்லிபுத்
தூரமூலார் பாரதம் சம்பவச்சருக்கத்திலும் பிராமணரிடத்தி
லிருந்து கூத்திரியர் உற்பவித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

வியாசபாரதம்.

తేభ్యశ్చరేభిరగర్భం తత్త్రియాస్తాస్సహస్రశః ।
 రతఃసుమవిరరాజః తత్త్రియాశ్చవీర్యవత్తరాః ॥
 మమారంశ్యమమరీశ్య పునఃకృత్రాభివృద్ధయే ।
 మమారంశ్యమమరీశ్య పునఃకృత్రాభివృద్ధయే ॥
 జాతంవృద్ధంవధ్యం సుక్షిప్తే గాయమాన్వితం ।
 చతస్రోపితరవరాః బహువుస్సహజోతిరాః ॥

தேய்யச்சலேயிரோகர்ப்பம் கூடத்திரியாஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
ததஸுஸாஷுவிரோஜன் அஷுஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
குமாராஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
அஷுஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
ஜாதாஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
சுதாஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா
சுதாஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தாஸஸ்தா

ஜமதகனி குமாரசூகிய பாகராமர் கூத்திரிய சுவைய
முவேமுதலுமுன்றி நாயுத்துப் பின்புமேலுந்திரபர்வ
தம் சென்று தவம்புந்திருந்தார். பின்னர் பூமியில் கூத்திரிய
சந்ததியுண்டாகும்படி அவர்கள் மனைவியர்கள் முயலிவர்களைச்
செர்ந்து ஆயிரக்கணக்காக முன்னினும் விரமுடைய கூத்தி
ரியப் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் பெற்றார்கள் ; சுவஸித
மாய் கூத்திரிய ஸ்திரிகளினின்றும் கூத்திரிய சந்ததி யுற்ப
வித்தார்கள்.

விஸ்விபுத்தூரார்வார்பாரதம்.

மழுவெனும்படைபிராமனான்மனஞ்ஞவமழந்துழிபவர்தத்தம்
பழுதின்மங்கையர்முனிவரருளிநிற்பயந்தனர்மகவென்ப.

இ-ள். பரசென்னும் ஆயுதத்தையுடைய பாசராயனால் அரகரூலம் சம்மரிக்கப்பட்ட காலத்தில் அவர்களுடைய குற்றமில்லாத மனைவியர்கள் முனிவர்களுடைய கிருபையால் பிள்ளைகளைப் பெற்றார்கள்.

மேலே கூறிய காரணத்தால் சிறுபடியில் பிராமணரிடத்
திருந்து சிலகூத்திரியர் அநுலோமததால் உற்பத்தித்ததேய

ன்றி யாகக் கிதியினின்புப் பரிசுததாய் உற்பவித்திருக்கென்
றாகளென்பதற்குத் திருட்டாந்தம்.

ஆகியில் ஸ்ரீனிவாச ஞானைய வேண்டுகோட்படி இராகக்
தர்களைச் சம்மர்க்குமா ஸ்ரீவிஷ்ணுதடிகவித்ததால் தகாதசக்
ரவாத்தியியற்றப் பரக திணிடமாக ஸ்ரீராமர் முதலிய நால்
வர்க்கத்திரியர் உற்பவித்தார்கள். இஃதன்றியும்,

பாரதம் ஆகப் பவம் 169-வது அத்தியாயம்.

விஷ்ணுக் கண்கண் ளைச் சாலைவடிவம் ஸ்ரீ

கூ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ கண்கண் ளைவடிவம் ஸ்ரீ

கண்கண் ளைவடிவம் ஸ்ரீ கண்கண் ளைவடிவம் ஸ்ரீ

எவமுக்தவாது யானென ஹந்தே வடிவம் ஸ்ரீ
உத்தஸ்தென பாவகத்தஸமாத் துயிரோ தேவசநிப
குமாரீச்சாபி பாஞ்சாலி வெதிமத்யாத் ஸமுக்திதா.

யாகவேனன் செய்த யாகாக்கினியில் திருஷ்டத்துயும்ன
னும் துரோபதையும் ஆரிய கூத்திரியனும் கூத்திரிய ஸ்தி
யுரீம் உதித்தார்கள்.

இவ்வாறு உற்பவித்துப்பற்பலதேசக்களையும் அரசாண்மி
வந்த கூத்திரிய களையைய வம்சங்கள் அந்நான் தொட்டு
இந்நாங்காறம் பலவிடங்களில் திருக்கியிருக்கவும் சில பண்
டிநாடும் ஏனையோரும் கூத்திரியவம்சம் பரசராமனால்
நறக்களையப்பட்டதென்றும் கூத்திரியபழைய இன்னாட்
டில் அருமருந்திற்குக் கிடையாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அங்ஙனமாயின் கூத்திரியர் அனைவரும் பரசராமரால்
கொல்லப்பட்டார்களா? துவாபரயுகத்திலும் அதற்குப் பிற்
தியும் கூத்திரியருந்ததாகச் சரித்திரங்கள்குறுகின்றிலவா?
அவர்கள் ஸ்திரீகளும், பிள்ளைகளும், தருக்களுங்கூடவா கொல்
லப்பட்டார்கள்? அப்படிப் பரசராமரால் ஒன்று ஒழியாமல்
கூத்திரிய வம்சம் வேறக்கப்பட்டாலும் பின்னர் மேலே
கூத்திரியருறபத்தியைப்பற்றிச் சொல்லியமூன்றுவிதத்தில்
யாதேனும் ஓர்விதமாயேனும் கூத்திரியர் உற்பவித்திருக்கப்
படாதா என்பதையும்பற்றி யோசிப்பாம்.

முதலாவது பரசராமர் கூத்திரிய வீரர்கள் சகலனா
யும் வெல்லத்தக்க சக்தியுடையவரென்று சரித்திரங்கள்
கூறுகின்றன; ஏனெனில் ஸ்ரீராமர் சீதாபிராட்டையினம்
புரிந்து சிதம்புகையில் பரசராமர் அவரிடத்திலயுத்தஞ் செய்ய

வந்தபோது வலிகுன்றி பங்குபட்டு, ஸ்திரீயார் தகாட்டி
செய்யுளிற் காணலாம்.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் பாகரம் படலம்

36வது கல்.

பூதவத்தாசையெல்லாம் பொன்றுவித்தனை யென்றாலும்
வேதவித்தாமமேலோன் மைந்தன் விரதம்பூண்டாய்
ஆதலிற்கொல்லலாகா தப்பிது பிழைப்பதன்றல்
யாதிதற்கிலக்கமரவ தியம்புதி வினைவெனென்றான்.

இ-ள். வேதத்தில் வல்லவனாகிய ஜமதக்னி மைந்தனை
நீ பூமியிலுள்ள அரசர்களைமெல்லாம் அழித்தனை யென்று
சொன்னபோதிலும், தற்காலம் நீ தவவிரதம் பூண்டிருக்கின்
றவென்றான். உன்னைக் கொல்வது தகுதியன்று ஆயினும் இந்த
அம்பு பிழைபட த்தக்கதுமன்று ஆதலால் இதற்கொரு ஆகுதி
தூரிதமாய்க்காட்டென்று ஸ்ரீராமர் கேட்டாரென்பதாம்.

இதன் பின்னர் பாகராமர் தான்செய்த தீயோபலத்தை
மெல்லாம் அவ்விராம பாணத்திற்கு இலக்காக ஒழித்துவிட்டு
வலிகுன்றி காணமெய்தி ஸ்ரீராமரை ஸ்தொத்தியஞ்செய்து
போய்விட்டாரென்று இராமாயணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

அன்றியும் ஸ்ரீராமர் முன் அனேக அரசர்கள் சீதா
பிராட்டியுடன் பிறந்த விலகல்கண்டு அஞ்சி வெட்கிப்போய்
விட்டாகையால் இராமாயணம் பாலகாண்டம் கார்முகப்
படலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதால் அக்காலத்திலும்
கைத்திரியிருந்ததாம் தெற்றென விளங்குகின்றது.

இஃதன்றியும் தவாபரயுகத்தில் பீழ்மரோடு சண்டை
செய்தபோது இந்த பாகராமர் புறங்கொடுத்தோடினாரென
பது பாகரம் ஆதிபர்வம் சுந்தனுச்சுருக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்
கின்றது.

இவ்விராமனுமறுத்த மன்னவனுமையிரண்டு பினமிகலுடன்
வெய்விராவுமொழியாது வெஞ்சுமர்வினைத்த கலைமடல்விமென்
கைவிராயசிலையோடு மெய்வலிகொடுத்து முன்றளர்வுகண்டுபோ
ரவ்விராமனினோனுமா நிவ்வினயஞ்சிரின் மெதிரடர்க்கவே.

ஒடியீனமழுவுமே வுபாணினை தூர்புகுந்தனவந்தபல்
கோடிதோசர்துதியெக்க நதிகுமாரனுந்தன்குருகினான்.

இ-ள். இந்த பாகராமனும் இவன் சொல்லை மறுத்த
வீரமனும் பின்புள்ள இரவும் பகலும் ஒழியா பிசுந்த

வலியோடு வெற்றிதரப் படுத்ததைச் செய்து உயர்வில
வெற்றியையுடைய ஆதிமேன் அப்பரசராமன் கையிலுள்ள
விவ்வலியோடு தோள்வரியும் கவர்ந்தகொண்டு தனக்குமுன்
சோர்வடைதலைக்கண்டு பத்தத்தில் அந்த ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு
நிகரென்று சொல்லும்படியாகப் பரசராமனை யெதிர்த்துப்
போர் புரியவே அப்பரசராமன் பங்கு ஓடிப் பிழைக்குமாபடி
சுனது இருப்பிடத்திற்குச் சென்றான். அனேகக்கோடி தேர்
களையுடைய அரசர்கள் வியந்து புகழும்படி கங்காபுத்திர
னாகிய வீட்டுமேனார் தனது ஊர்போய்ச் சேர்ந்தான்.

இதுவல்லாமலும், மூலமென்னப்பட்ட அரசன் பரசராமனால் கொல்லப்படாமலிருக்கும்படி ஸ்திரீகள் அம்மணக்
கோலத்தோடு சூழ்ந்து கொண்டார்கள் என்றும் அதனால்
அவனுக்கு நரீகவசன் என்னப்பட்டபெயருண்டாயிற்றென்
றுவிஷ்ணுபுராணத்திலும், சகஸ்திராஜாநனுடைய பேரப்
பிள்ளைகள் இவர் பரசராமன் கொலைக்கு அகப்படவில்லை
யென்று பரிபிரய புராணத்தும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனால் கூத்திரியர் அனைவரும் பரசராமனால் கொல்
லப்படவில்லையென்றும் அவருடனிருந்த சில கூத்திரியருக்
குப்புறங்கொடுத்தாடித் தோல்வியடைந்ததானறும் விள
ங்குகின்றது.

பாரதராமாயண இதிகாசங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கூத்
திரிய சரித்திரங்களெல்லாம் திரேதாயுகத்திலும் துவாபர
யுகத்திலும் சம்பவித்தனவென்று அவ்விதிகாசங்களே கூறு
கின்றமையால் இவ்விரண்டு யுகங்களிலும் கூத்திரியர் உண்
டென்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இதுவுமன்ற துவாபரயுகத்திலொகசக்ராதிபதிகளாய் அரச
சாண்வெந்த குருகுலத்தோரும் பாண்டமெந்தரும் இவர்க
ளுக்குப்பின் இக்கலியுகத்திலும் அரசாண்வெந்த இவர்கள்
புத்திரபௌத்திரியர்களும் கூத்திரியர்களன்றா?

கலியுகத்தில் கூத்திரியரில்லாதபகைத்தில் கலியுகதர்ம
சாஸ்திரமாக பரசரமகரிஷியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்மிரு
தியில் கூத்திரிய தர்மம் சொல்லப்பட்டிருத்தல்வேண்டும்
அங்ஙனமின்றி கூத்திரிய தர்மம் சொல்லப்பட்டிருத்தலால்
இக்கலியுகத்திலும் கூத்திரியருண்டென்பது தெய்வதன்
மையுள்ள சர்வசாஸ்திரபண்டிதசிரோமணியாகிய பரசராமு
னிவருக்கு உபமதம். பராசாஸ்மிருதி ஆசாரசாஸ்டம் 24-35-
வது ஸ்லோகம்.

றது. இப்படிப் பண்டைக்காலம் தொடங்கி யரசாண்டிருந்த இராஜவம்சத் தவரை இடது சாஸ்திரங்கள் குரியகுலமென்றும் சந்திரகுலமென்றும் அக்ஷரிகுலமென்றும் வகுத்துக் கூறுகின்றன.

சந்திரபதலழண்டென்பதந்தப் பிரமாணம்.

வால்மீகராமாயணம் பாலகாண்டப் 70-வது சருக்கம்
18-வது சுலோகம்.

விவஸ்வன் சத்யபாஜ்ஜக்ஞேனாவைவஸ்வத்யஸம்ருசு
மதுப்ரஜாபதிபூர்வமிகுவாகுஸ்துமகோஸபதே.

விவஸ்வன் சத்யபாஜ்ஜக்ஞேனாவைவஸ்வத்யஸம்ருசு
மதுப்ரஜாபதிபூர்வமிகுவாகுஸ்துமகோஸபதே.

இ-ள். காசிபருக்கு விவசுவான் (சூரியன்) பிறந்தான். அந்த விவசுவானுக்கு வைவசுதமனு பிறந்தார் இவர் முதலில் பிராஜாபத்தியுஞ் செய்தார் இவர் பிள்ளை இடசுவாகு.

சந்திரபதலழண்டென்பதந்தப் பிரமாணம்.

பாரதம் ஆதிபர்வம் குருகுலசசருக்கம்.

எங்கண்மாதவனிதயமாமலர்வருமுதயத்
திங்கண்மாமரபிளிற்றிறந்திசையுடன்சிறந்தோ
ரங்கண்மானிலத்தரசுர்பல்கோடியவ்வரசர்
தங்கண்மாக்கதையான நியளவைவிறசமைக்கேன்.

இ-ள். எங்கள் கடவுளாகிய திருமாலினது இதையதாமையில உதிக்கும் பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்திற்பிறந்து கிர்த்திபெற்ற பலகோடி அரசர்களது சரித்திரத்தைப் பூமியில் யானறிந்தவையிற் சொல்லுகின்றேன் எனவும்,

தேவிபாகவதம்பரதமஸ்கந்தம் 11-வது அத்தியாயத்தில் சந்திரனுக்கு குருநினுடைய பாரியாகிய தானாயினிடத்தில் புதன் பிறந்தால் என்றும், புதனுக்கும் *சுனைக்கும் புருஷன் பிறந்தான் என்றும், இந்தபுருஷவம்சத்தில் வந்தவர்கள் தான் பாண்டவர் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

* சூரியகுலத்தரசனாகிய சுத்தியுமனனென்னுமரசன் வேட்டையாடும்பொருட்டு டார்வதிபரமேஸ்வரிருந்த ஜசோமத்திற்குச் செல்ல ஆவர்களால் பண்ணாகும்படி சபிக்கப்பட்டால், இந்த சுத்தியுமனனே சுலோகம் நடவன்.

அக்கினிதல ழண்டென்பதந்த பிரமான ம்.

மஹாபாரதம் வனபர்வம் (அதாவது ஆணையர்வம்)
மாரக்கண்டேய சமசிய சருக்கத்திலே அக்கினியினுடைய
பரம்பரையைக் கூறுபடத்தில் பனென்னப்பட்ட அக்கினி
வம்சத்தரசனுக்கு புந்தரனென்றும் உஷ்நாவென்றும் மனு
வென்றும் மூன்று இன்கைகள் பிறந்தார்கள். அவர்களுள்
மனுவென்பவன் இரஜபரிபாஸனஞ் செய்ததாகவும் கூறப்
பட்டிருக்கின்றது.

மகாபாரதம் ஆரணங்கொண்டிருப்பது அத்தியாயம்
மாரக் கண்ணுடைய சந்தக்கம்.

అగ్ని శాపిమనునాఁడు (పాజాపత్నముకారముల్).

శంఖమగ్న మధఃపాహుః బ్రహ్మణా వేదవేదరగాః॥

அக்திஸ்சாபிம தூர்நாமப்ராஜாபத் தியமகாரயத்
சம்புமக்திமதப்பிராஹு: பிராம்மணவேதபாரகா:

வேதத்தில் மிகவல்ல பிராமணர்கள் சம்புள்ளன்னப்பட்ட
அக்கினி புத்தி னுடைய பிரதாபங்களைப்பற்றிப் பேசத்தொ
டங்கினார்கள்.

பாரதம் நிதி வது அத்தியாயம் முதல் சுலோகம்.

ఆతీ)కా, కర్ణవర్ణయజ్ఞాతా | గుహ్యోహిమానసాః | పదాః |

అత్రేపుత్రాన్ స్రష్టాకామం నా నేవా తన్యధారయత్ ॥

அத் திரேஸ்சாப்யந்வயேஜா தாபிரம்மணோமாணசாபிரஜா

அத்திரிபுத்திரான்சிரஷ்டிகொமான்ஸ்தானேவாத்தம்நயதரயத்

ஆதியில் பீரம்மாவினிடமாகப்பிறந்த அக்கினி வம்சத்
தவரெல்லாம் மறுபடியும் அக்ரிவினிடமாகவும் உற்பவித்
தார்கள்.

అగ్ని నాంవివిధావంశః కీర్తితః సేవయా నఘః

శృంగుజ నతుకారన్య కార్తి కేయస్యధీమతః॥

அக்கீகாம்விவிதாவம்சுரூபீர்த்திதாஸ்தேமய ராக
சுருணஜம்மதுகௌரவியகார்த்திகேயவியதிமத:

ஓ! பாபா கிதகு கீப குருகுலக்கொழுந்தே நான் இது
காலம் அக்கலியினுடைய பற்பல வம்சங்களைப்பற்றி யுனக்கு
விளிவாகச்சொல்லிவந்தேன் இப்போது கியான சொருபியா
கிய கார்த்திகேயனுடைய சரித்திரத்தை யு உனக்குச்
சொல்லுகிறேன் நான்.

இதற்கினங்க ஸ்லாப்பிள்ளை பாரதம் ஆரண்யபருவம் குமாரசம்பவச்சுருக்தம் முதல் ஏழு கவிகளில் அக்கினியினு ளுடைய பரம்பரையை விரிவாகச் சொல்லி அதன்பின் வானவா உணாய மறுத்து அக்கினி தபோவனம் சென்று தவம் புரிந்தார் என்று கூறியதற்குப்பின், 8-வது கவியில்,

பாலமில்வனவெழுமுறைப்படி கடுதவம்பலாயின் மடன்
லவானவரலியப்பவத்தவிசிப்பினல்லைன் ன்னிஞன்
லோவனனிசவதயிதெனச்சிலகுறித்துமி விதுகறிஞ
புலமுண்ட சிவனருக்குமாரெனையுடைக்கடவுடோற்றமே.

இ-ள். அந்த அக்கினிபானவர் எண்ணிறந்தகாலம் வே
தமுறைப்படி அனைக தவங்களைச் செய்து பின்னர், அயிவிற
சிறந்த தேவர்கள் சந்தோஷிக்கும்படி திரும்பிவந்து தன
யதாசொருபத்தோடு விளங்கினாரென்று அழகு போருந்திய
அக்கினியின் சரித்திரத்தைக் கூறியதன்பின், தன்னையாட்
கொள்ளும் கடவுளாகிய ஆலமுண்ட சிவபிரானது அருள்
புத்திரராகிய குமாரசுக்கடவுளினது உற்பவத்தையும் ஸ்ரீ
வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். எனது கூறப்பட்ட
ருக்கின்றது.

அன்றியும் மேற்படி மஹாபாரதம் வனபாவம் 220-வது
அத்தியாயம் 5-வது சுலோகத்தில் அக்கினியின் பரம்பரா
யில் வந்த மனுவென்னு மான் பிரஜாபாலனஞ் செய்தா
னென்று கூறியவாறு.

ஸ்ரீபாகவதம் 8-வது ஸ்கந்தம் முதலத்தியாயம்
20-வது சுலோகம்.

ஸுதோவன்ஸிஸு ஸ்ரு ஸுதோவன்ஸி
ஸுதோவன்ஸி ஸ்ரு ஸுதோவன்ஸி

சுவாரோசியோதவிதியஸ்துமனூக்கேக்தோபவத்
த்யுமத்சலோனரோசிஷமத்பிரமுகாஸதஸயசாத்மஜா.

அக்கினியின் புத்திரனென்னும் இரண்டாவது மனுவா
கிய சுவாரோசிஷ மனுவென்பவன் பிரஜாபாலனம் செய்தா
னென்றும் அவனுக்கு சுத்யுமன் சுலோன ரோசிஷமனமுத
லானோர் பிள்ளைகளென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதற்கினங்க தமிழ்பாகவதம் 2-ஆ ஸ்கந்தத்தில் சொல்
லப்பட்டுள்ளது.

இயம்பிரண்டாஞ்சிர் மனுவினையுரைக்கினிசெங்கு மக்கினிமுனமின்ற
நயந்தருசுவாரோசிட நவனுலகம் நவையறகாக்குளுள்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட இரண்டாவது மனுவானவர் பிர
காசம் பொருந்திய அக்தினிதேவன் முன்னொருகாலத்திற்
பெற்ற சுவாரோசிட மனு என்னப்பட்டவராம்; இவர் உலகத்
தைக் குற்றமறப் பாதுகாத்துவரும் நாளிலே, என்று கூறப்
பட்டிருத்தலினாலும்.

இதுவும்ல்லாமதும் பரி வில்லிபுத்தூராழ்வார் செய்த
திராவிடபாரதத்திலே ஆதிபர்வத்திலே திரௌபதிமாயைபிட
ட சருக்கத்திலே சுயமவாமண்டபத்தில் வந்திருந்த அசுர
களை இவர் இன்னார் இவர் இன்னார் என்று செவிவித்தானா
திரௌபதிக்குக் காட்டிவருமிடத்திலே.

இவன்சல்லிபென்னுரை சான்றவிகல்வேர மன்னற்கேறனையா
னிவன்றன் கைவர் யாவையுமிமையோ ராக்குமெழினில்
னிவன்றண்டமிழ் தேடல்வழுநியவன்றே ரிரவிகுலவளவ
னிவன்செந்தழலோன்மர பாகியேழ்மலரும் புகழ்சோன்.

இ-ள். மிகுதியாகிய பலமுடைய வேலாயுதத்தைத்
தாங்கிய அசுரர்களுக்குச் சிவகம்போன்றவன் என்று சொல்
லப்பட்ட இவ்வரசன் சல்லிய மகாராஜன்; தன்னுடைய சத்
துருக்கள் யாவரையும் (விரசுவர்க்கம் அனுப்புதலால்) தேவர்
களாகும் படிச்செய்யும் (வல்லமையுடைய) இவ்வரசன் அ
ழகிய நீலனென்னப்பட்டவன்; இவ்வரசன் குளிர்ச்சி பொ
ருந்திய தமிழ்ப்பாஷையில் வல்வவனாகிய பலம்பொருந்திய
பாண்டியன்; இவ்வரசன் ஒற்றையாழித்தேரினையுடைய சூரி
யனது குலத்துதிக்கசோழன்; இந்த அரசன் சிவந்த அக்ஷ
யினது குலத்தவனாகிய பதினான்கு உட்கங்குளினுள்ளாரும்
புகழும்படியான (கீர்த்தியையுடைய) சோன் என்றும்.

ஷை பாரதம் இராஜசூயச்சருக்கத்திலே அக்கிரபூசனை
செய்யவேண்டிய காலத்திலே,

பரிதியுமதியும்வன்னிய முதலாம்பல்வகைக் குலத்துமுற்பவித்த
நரபதிசூழத்தில்யாவரே பெறுவாரவிலு முற்புசைமற்றென்னக்
கருதியவசுக்களென் மரிலொருவன்கண்கையின் நிரமகன்றெய்வச்
சுருதிமாமகஞ்செய் புனிதனைகோக்கித் தொன்முனிவனாய்கோக்கி.

இ-ள். யாவராவும் சித்திக்கப்பட்ட அஷ்டவசுக்களில் ஒரு
வரும் கங்காதேவியின் பழகிய புதல்வரும் ஆகிய விட்டுமேரை
யும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வேதத்திற் பிரதிபாதிக்கப்

பட்டபெரிய யாகத்தினைச் செய்யும் பரிசுத்தான முனிவரையும் ஏனைய பழமையாகிய முனிவர்களை. (ம. தருமராசன்) பார்த்துக் குரியன் சந்திரன் அக்கினி முதலாகிய விப்பல்குலத்திலுமுதித்த அரசர் கூட்டங்களில் யாவர் முதற்புகை பெறுதற் குரியார் கொல்லுங்களென்று கேட்டார் என்பதாம்.

இ-ள். பாரத சபாபர்வம் இராஜகுபயாகச் சருக்கம்

115 வது கவி.

சூரன் குலத்தோர்புரேன்குலத்தோர்கட்ப்பாவகப்
பேரக் குலத்தோர்கண்முதலோரிருந்தார்கள் பெயர்பெற்றபேர்
கொலோவாருசாரங்கொலோசெவ்வயிச்சங்கொலோ
பூரம்பூசிப்புவிச்சென்றுமுதலோர்கன்பொதுகோர்கொலோ.

இ-ள். மிகுந்த சீர்த்தியைப் பெற்ற சூரியகுலத்தரசர்களும் சந்திரகுலத்தரசர்களும் பிரகாசம் பொருந்திய அக்கினிகுலத்திலுதித்த அரசர்களாகிய பலபேரிருக்க, சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்திலும் பெரியவர்களாவார் இடையர்களோ (இவ்விடையர்கள்) பெருமிகுமடைந்தது சவுரியத்தினுலா புதுபலத்தினுலா அகண்ட ஐஸ்வரியத்தினுலா (என்று கிருஷ்ணருக்கு முதற்புகை செய்யும்படிச் சொன்ன வியாசரை கோக்கிச் சிகபாவன் சொன்னான்) என்பதாம்.

இத்பாதிப் பிரமாணங்களால் கூத்திரியவம்சம் சூரியகுலம் சந்திரகுலம் அக்கினிகுலம் என முக்குலங்களாகப் பிரிந்திருக்கின்றதென்றும் இம்முக்குலத்தில் அக்கினி குலமென்று பாரத பாகவதாதிசம்ஸ்கிருத காவியங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளதற்குத் தமிழில் “சேந்தழலோன் மாபு” “கடரீப்பாவகப் பேரவ்வுலம்” என்றும், சொற்சருக்கமாக “வன்விதலம்” என்றும் தமிழாசிரியர்களாலேயே தொன்றுதொட்டு வழங்கப்பட்டு வருகின்றதைக்காணலாம்.

ஆயின் மேலே சொல்லப்பட்ட சோம சூரியாக்கினி என்னும் முக்குலங்களும் புராணமோ அவார்தாமோ லெனச் சிலருக்குச் சங்கை கிழமுந்நலால் அதைப்பற்றியும் சற்று யோசிப்பாம்.

திருவிளையாடற்புராணம் திருவாலவாய்ப்படலம்
12 வது கவி.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போல்
உள்ளவாறுதிப்பல்கியம்பரோடிம்பரேனைப்
புன்னொடுவிலங்குகல்கிக்க திருடறபுத்தேண்டுவர்
தன்னருமரின்முன்போற்றமிழவேக்தர்தமையுத்தந்தான்.

இக்கவியில் முன்போலென்றதனால் பூர்வத்திலேயே முக்குலங்களும் உண்டென்றும் அம்மரபை யொட்டியே பின்னர் பிரமன் திருட்டித்தாரொன்றும் விளங்குகின்றது.

இம்முக்குலங்களும் சந்திரியர்களுடைய பகுப்பாக குறிக்கவேண்டி. புராணே திகாசங்களில் வகைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் பொருளோக்காய்ப்பாவிக்குமிடத்தில் இம்முன்று சிவகுப்பும் கந்திரியனொன்றும் ஒரு சார்பினையே குறிக்கின்றமையாலும் இம்முன்றின் ஆதாரங்களாகிய சோமசூரியாக்களினியொன்றும் முச்சுடரும் தத்தமக்குரிய தர்மாதிகளில் பெரும்பாலும் தாயகமாகிய ஒன்றிலேயே ஐக்கியப்பட்டுள்ளனவாகப் பிரத்தியட்சா பாவனைக்குகதோன்றுவது பலவகை சாத்திரசந்தர்ப்பங்களிலும் இவ்வைக்கியத்துவம் கூறப்பட்டுள்ளமையாலும், ஆதேயங்களாகிய முக்குலத்தையும் கோக்குமிடத்தும் கோள்வன கொடுப்பன போஜனாதிகளில் ஒரு சிறிதும் பேதமின்றி மருவி வருதலாலும் பொதுப்படப்பாவிப்பாருக்கு முச்சுடரும் ஒருசுடரொன்றும் முக்குலமும் ஒரு குலமென்றும் தோன்றுதலாகென கம்புகின்றோம். எங்ஙனமெனில் ஆதிபர்வம் காண்டவகனச்சுருக்கத்திலே 231 வது அத்தியாயத்திலே மந்தபாலன் என்னும் முனிவர் அக்கிள தேவனைத்துதிக்கும் ஸ்லோகத்தில்

“அக்கிளி தேவனாபிபாதேவரீரோ ரூரியனும் சந்திரனும்
வரபுவும் இரட்டையராகிய அலவனிதேவதைகளுமாக இருக்கின்றீர்” என்று கூறியுள்ளமையாலும் ஷெ வனபர்வத்திலே (ஆரண்பர்வத்திலே) 3 வது அத்தியாயத்திலே (உயர்ந்த ஆத்மார்த்தத்தையுடைய பிரதையின் புத்திரனுக்கு தெளமி யர் சொன்னவாறு) பிரம்மப்பிரோக்தமாய் சூரியனுக்குள்ள (108) அஷ்டோத்திர சதவந்தனை வைசம்பாயனர் ஜனமேஜையனுக்குச் சொல்லிவருங் கால சூரியனுக்குச் சோமன் என்றும் வள்ளியென்றும் பெயருள்ளதாய்ச் சொல்லுகின்றமை வாலும்

இதற்கிணங்கத் தமிழ்ப் பாரதம் ஆதிபர்வம் யயாதிச்ச
ருக்கத்தில் சந்திரன் உற்பத்தியைக்கூறும்படி துச்சந்திரனான
வன் பதினாறுகலைகையுடையவனென்றும், அக்கலைகளைத் தன
துள்ளினேகிதனாகிய சூரியனுக்கு முறையே கொடுத்துப் பின்
முறையே பெறுவானென்றும், அதிதிரியென்னப்பட்ட பெ
யரினையுடைய பறனிவனது முரத்திலும், அழகிய அக்கினியி
னிடத்திலும் உற்பவித்து தேசுந் சிதந்தவனென்றும், பொருள்
தரத்தக்க அடியிற்குறித்தபாடல் கூறப்பட்டிருத்தலினாலும்.

பத்திரட்டியிலிரண்டொழிந்தபல்கலையோன்
மித்திரர்க்கவைகொடுத்துபின்மீளவுங்கவர்வோன்
அத்திரிப்பெயரந்தணனம்பகந்தனினுள்
சித்திரக்கனன்முகத்தினும்பிறந்தொளிசிந்தோன்.

மேற்படி ஆதிபர்வம் காண்டவகணச்சுருக்கத்தில் அரு
ணனின் பிறு சொல்லத்தக்க வெவகிய அக்கினி சொருபியா
கிய சூரியன் (தன்தாயகமாகிய) அக்கினியோடு ஐக்கியமானான்
என்னும் பொருளைத்தரத்தக்க

“அருணவெங்கனலோகனலொடுகலந்தான்.”

என்று கூறப்பட்டிருப்பதினாலும் சோமசூரியர்க்கினி
யென்னப்பட்ட முச்சுடரும் ஒன்றெனவிளங்குகின்றதுமன்றி
சூரியன் சந்திரன் ஆகிய இருசுடருக்கும் அக்கினி தாயகமா
யிருக்கின்றது.

இஃதன்றியும் சூரியகுலத்தாசரும் சந்திரகுலத்தாசரும்
அக்கினிகுலத்தாசரும் ஆகிய மூவரும் கூத்திரியரென்னும்
ஒருவம்சத்தவரோயாதலால் சமந்தாஐக்கியமுள்ள மூன்று
குலுடைய ஒரு மரம்பேய் கோத்பவகாரணராகின்றனர்.
இதற்குத்திருட்டார்தம் அக்கினிகுலம் அல்லதுவன்னிகுலத்
தவனாகிய சோனுக்கும் சூரியகுலத்தவனாகிய சோழனுக்கும்

சந்திரகுலத்தவனாகிய பாண்டியனுக்கும் சம்மந்தமுண்டென்பதைப் பின் கூப்பே கிற விஷயங்களால் யூகித்துணரலாம்.*

இப்போது அக்கினிவம்சம் என்பதற்கு நேரே தமிழில் நாலாசிரியர்களால் சிறப்பாகவழங்கப்படும் வன்னிகுலமென்னும் மொழியானது தன்னால் சூசிக்கப்படும் பொருள் ஒற்றமையினாலும் பிரயோகமிகுதியினாலும் பொருவாய்ச் சிற்சில பிரயோகங்களில் அரசர் அல்லது கூத்திரியாகளையே குறிக்கின்றது. இஃதெதுபோலெனின் காரண இடுகுறிப்பால்; காரண இடுகுறியாவது-காரணத்தைக்கருகி இடப்பட்ட பெயர் அக்காரணப்பொருள் சிறப்பையொழித்து இடுகுறிமாத்தையாய் வழங்கி வருதலாம்.

உ-ம். வெள்ளாடு, ஜம்புகுடை, (மருவு ஜம்பங்குடை) சாஸ்திரியர்.

வெண்மையாகிய ஆடு வெள்ளாடு என ஆதியில் காரணங்கருகி பொருள் சிறப்பை நோக்கி வழங்கப்பட்டதுபோலவே தற்காலம் காராட்டை வெள்ளாடென பொருள் சிறப்பின்றி கூறுவதுபோலும்; ஆதியில் ஜம்பன் புல்லினால் செய்யப்பட்ட குடைக்குச் சம்பங்குடையென வழங்கிவந்ததுபோலவே தற்காலம் பனையோலை தென்னோலை முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட குடைக்கும் ஜம்புகுடையென பொருள் சிறப்பின்றி கூறுவதுபோலும், சாஸ்திரத்தில் வல்லவனை ஆதியில் சாஸ்திரியென்று காரணங்கருகி இடப்பட்ட பெயர், தற்காலம் சாஸ்திரங்கல்லாத பிராமணனுக்கு சாஸ்திரியென பொருள் சிறப்பின்றி வழங்குவதுபோலும், வன்னிகுலம் என்னும் சொற்றொடர் ஆதியில் அக்கினியினிடமாக உற்பலித்த அரசகுலத்தவருக்கு வழங்கப்பட்டு பின் அரசருக்குப் பொதுப்பெயராயும் சிற்சில பிரயோகங்களில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

* சிவரன்டு உல்லியம் டெர்லர் எழுதிய பாண்டியன் சரித்திரம் இரண்டாவது வால்யம் 65-வது பக்கத்தில்; சோ சோழ பாண்டியர்கள் அக்கினிகுலத்திலும் குரியகுலத்திலும் சந்திரகுலத்திலும் உற்பலித்தார்களென்று புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்கள் அக்கினிகுலத்திலுதித்த சோழத் தவமுடையவர்களென்னென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வன்னியென்னும் பதமானது அக்கினிதேவற்கும் அக்
கிவிசுவம், சூரியசுவம், சந்திரசுவம், அன்னப்பெட்ட முக்குல
த்தாசர்களுக்கும் பொதுவாய் அசருக்கும் தூலாகியிருக்க
ளால் வழங்கப்பட்டுள்ளதற்கு மேற்கோள்.

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் ஆதிபர்வம் காண்டவ
தகனச்சருக்கம் 75 வது கவி.

அன்புடனருங்கியுதரமுங்குளிர்ந்தான்வன்விதன்
வடிவமுங் குளிர்ந்தான்.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் இரண்பருவம் குமாரசம்பவச்
சருக்கம் 8 வது கவி.

கோலவன்னிகதையிதெனச்சில
குறித்துமீளவிதுகறினான்.

இங்கு வன்னியென்பது அக்கினிதேவனையுணர்த்திற்று.

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் சபாபருவம்
இராஜசூயச்சருக்கம் 111 வது கவி.

பருதியுமதியும்வன்னியும்முதலாம்
பல்வகைக்குலத்துமற்பலித்த

என்பதிலும்,

மஹாகவியாகிய கம்பரிநாறிய செம்பொற்கிலை
யெழுபது 3 வது கவி.

சிலையினிற்றிற்சூர் வன்னியர் சிலையன்றிச்
சிலைற்றுண்டே.

என்பதிலும்,

இருவாட்சிப்புலவர் திருவார்மலர்ந்தருளிய திருக்கை
வளத்தில் 1 வது கவிவெண்பா.

“சீரானும்வன்னிதூசுச் செல்வார்முடிதரித்துப்
பாராளச்செங்கோலுப்பற்றுங்கை”

என்பதிலும்,

வன்னியென்பது அக்கினிகுலத்தரசனா யுணர்த்திற்று
கருணாகரத் தாண்ட வன்னியனார் சதகம்
24 வது கவி.

“எறிக்கும்புகழ்க்கச்சியேகாம்பரச்சம்பெனுந்தமிழால்
பொறிக்கும்புலிக்கொடியான்புகழ்பெற்றபுலமையெலாம்
தரைக்குமான்புறத்துநீந்தெரிந்திந்தன்மைண்டென்
மறைக்குவாழ்வாதுங்கருணாகர்தொண்டவன்னியனே.”

இக்கவியில் சூரியகுலத்தானாகிய சோழனுக்கு வன்னிய
னென்னும் பெயர் வழங்கியது காரணம்.

கடிகை முத்துப்புலவரியற்றிய திக்குவிஜயம்.

“விரவதிரையுடுத்ததிக்குவிஜயவிலாசம்புரிந்துமேவாரெல்லாம்”

“பரவுவாகுணராமபாண்டியவன்னியன்புதைப்பரிந்துகூற” [ன்]

“வேந்தனவாகுணராமபாண்டியவன்னியனும்கேவிஜயஞ் சொன்னே

இக்கவிகளில் பாண்டியனாகிய சந்திரகுலராசனுக்கு வன்
னியனென்னும்பெயர் வழங்கியதுணாக.

கல்லாட 40 வது கவி.

* * * * * தருமப்பெருக்பயிருலகுபெறவினைக்கு
நாற்படைவன்னியபாக்கியருமான். * * * *

வாரீட்டம் அயிந்தவர் கதை 7 வது கவி.

மைந்திரொருபுதுளராகிமறைநூனிறைந்துவளர்ந்ததற்பின்
றந்தைதாயரிற்றத்தேகத்தனைபாகயிலைத்தலமெய்திச்
சிந்தைசெய்வார்தல்குரவுரையர் வன்னிய ராவோ
மந்தலிசைற்றாதவினாதி நிலைமன்னவராவோம்.

கம்பராமாயணம் உத்தரகாண்டம் இலங்கையை
யழித்தபடலம் 11 வது கவி.

கொடிமன்னுமாடக்கூடமென்னுமேயாத்தியெய்திக்
கடிமன்னுவாயிற்றகடைநன்மருள் காலநோக்கிப்
படிமன்னிவாழும்பல வன்னியர் மண்டலீகர்
முடிமன்னரெல்லாமுறைவேபுகுந்தேவலகேட்க.

மேற்கூறிய கவிகள்தோறும் வழங்கிய வன்னியரென்னு
மொழி அரசரையுணர்த்திற்று.

வால்டர் ஆமிஸ்டன் தரையவர்கள் எழுதிய இந்துஸ்தா
னத்தை விவகரிக்கும் பூகோளசாஸ்திரம் (2-வது) வால்டர்
525 பக்கம்.

"Wanny a district in the interior of Ceylon situated towards Trincomalee, in the north east quarter. This is a fine flat country - At different periods its Wannies or princes, taking advantage of the wars between the Candian sovereigns and their European enemies, endeavoured to establish an authority after their country had been much desolated by all parties submitted to the Dutch."

"இவ்வகக்கு மீத்தியில் வடக்குக்குப் பரிசுத்தில் திருக்கோட்டைவத்திற்குப் பக்கத்திலிருக்கின்ற நாடுவன்னி என்ற சொல்லப்படும். இது ஒரு கோத்தியான சமதரை; அநேகமுறை இதிலுள்ள வன்னியர் அல்லது அரசர்கள், கண்டி அரசர்களுக்கும் அவர்கள் எதிரிகளாகிய ஐரோப்பியர்களுக்கும் நடந்த புத்தத்திலே பிரவேசித்து தங்களுடைய அதிகாரத்தை இரண்டிலும்படாமல் தனியாய், கிளைநாட்டும் படிக்கருதியும், எல்லோராலும் தங்கள் நாடு கைவிடப்பட்ட மையால் உலர்த்தக்காரருக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டார்கள்."

கனம்பொருந்திய ராபர்ட்டு உதாம் F. A. S. என்பவர் இந்துஸ்தானத்தில் பிரித்தானியருடைய இராணுவத்தொழி லைப்பற்றி எழுதிய சரித்திரத்திலே 2-வது வாலியம் 200-வது பக்கத்தில் சொல்வது.

On which they moved to intercept their return, and, besides other Polygars of less note, were accompanied by varniah of Sevagherry, a very large Colliery Port situated at the foot of the hills about 20 miles south of Chevel petore (March 1757).

"1757-ஆம் மார்ச்சிமீஸ் துவிலில்லிபுத்தூருக்குத் தென் பரிசுத்தில் சுமார் 20-வது மயில் தூரத்தில் மலையடிவாரத் தில் கட்டப்பட்டுள்ள கற்கோட்டையையுடைய சிவகிரி வன்னியனோடும் இவரைப்போல் அப்பளவாய்ப்பிரபல்லியமில் லாத இதர பாளையக்காரரோடும் பின்தொடர்ந்து அவர்கள் வருகையைத்தடுக்கும்பொருட்டுச் சென்றார்கள்."

Sir. J. E. Tennen (டென்னென்) K. C. S. L. L. D. என்பவர் எழுதிய இலங்கைச் சரித்திரம் (2-வது பம் 509-வது பக்கம்.

In modern times the Wanny was governed by native princes styled Wanniyahs and occasionally by females with the title of Wunnichees.

“கொஞ்சகாலங்களுக்கு முன்னர் வன்னி நாடானது வன்னியர் என்றப்பட்ட சமீப அரசர்களாலும், வன்னிச்சி என்னப்பட்ட பெண்ணரசிகளாலும் ஆளப்பட்டது.”

அக்கினிகுலத்தவர் கிம் வன்னியருக்குரிய காரணத்திற் புப்புப்பெராகிய “வன்னியர்” என்னுஞ் சொல்லானது தமிழ்ப் பிரயோகங்களில் அரசுப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கப் பட்டுவருதலைப் பல திருட்டாந்தங்களினுதல் காட்டினும், ஆனால் இங்ஙனம் வழங்குதற்குத் தமிழ்தூல் வழக்கு சாம் பிரதாயமு முடிவேனக் காட்டுவாம். பூ வென்னும் பதமானது சிறப்பாய்த் தாமதமாயயே யுணர்த்துகினும் பொதுவாய் எல்லாப் புட்பங்களையும் உணர்த்துகின்றது. யிருகம் என்னும் பதமும் சிறப்பும் மாணியும் விலங்கின் பொதுப் பெயராய்ச் சகல மிருகங்களையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது. பழம் முதலிய பெயர்களும் இப்படியே. ஒன்றற்குச் சிறப்பாயுள்ள பெயர் அதன் வருக்கத்தைச் சேர்ந்த பலவற்றிற்கும் வழங்கப்பட்டு வருவது தமிழ்தூல் வழக்கும் சாம்பிரதாய முமாமென்க.

அக்கினிகுலத்தவர் அல்லது வன்னியரைப்பற்றிய
புரானக்கூற்று.

இராஜஸ் தான் முதலிய வடநாட்டில் வழங்குவதாக கர்நல் நாட் முதலிய ராஜஸ்தான் சரித்திரத்தின் சுருக்கம் வாலியம் I பக்கம் 86-87. வாலியம் II பக்கம் 406-407.

பூர்வக் கூத்திரியர்களுக்குப் பிராமணர் மாட்டிருந்த பத்தி விசுவாசம் குறைவுபடுதலைக்கண்ட பரசுராமர் கோபாவேசங்கொண்டு அங்குள்ள கூத்திரிய வம்சத்தை இருபத் தொரு தலைமுறை பூர்வக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்ட மையைக் கண்ணுற்ற கூத்திரியர்களிற் சிலர் பெண்களாகவும் பாடகர்களாகவும் மாபுவேடர் தரித்து ஈண்டிசாமுகத்தும் ஓடிப்பிழைத்தனர். சர்பாணசுகிரத சாமர்த்தியர்களான பிராமணர் செய்த பிழையால் பூமிபிறப்புமார் இலமாகவே, இராக்கதர் பைசாசர் முதலிய பல வேதவிரோதிகளாகிய விசுவாசநீனர் பூமியிலதிகரித்தார்கள். அதிகரித்தலும் பிறதும் ஆகியிருத்தன்மையிலவல்ல விஸ்வமித்திர மகரிஷியானவர் மூடுபடியும் கூத்திரியர்களை உற்பத்தி செய்கின்ற வேண்டி, முனிஸ்வரர் விஸ்வரர் முதலிய சகல தபோதன

ர்ளுக்கும் உறைவிடமாகிய அபூடாவதத்திற்கு இத்திரன், பிரமன், உருத்திரன், விஷ்ணு முதலிய சகல தேவகணங்களோடுஞ் சென்று, அவ்விடத்தைக் கங்காசலத்தில் சுத்தி செய்து, அனற்குண்டம் ஒன்று புதுப்பித்தார். பின்னர் இத்திரனை புனருத்தவம் செய்யவேண்டுமாய் தூபிதருபபையால் ஓர் உருவாக்கி, அதற்கு ஜிவதானாவார்த்து, அதனை அனற்குண்டத்திலிட்டு சுஞ்சிவி மந்திரத்தை யுச்சரித்தால், அவ்வுக்கிரிகுண்டத்திருந்து வலதுகையிற் கதைமயத்தாங்கி "மார்; மார்; (கோல கோல்) என்னும் சப்தத்தோடு ஒரு உருபைய உற்பவித்தது. இதற்குப் பிரமராக் (முதல்கோல்பவன்) என்னும் நாமஞ் சூட்டப்பட்டது.

பின்னர் பிரமன் தன் அமிரத்தையே ஓர் உருவாக்கியவ்வனற்குண்டத்திலிட அதனினும் கட்கம் ஒருகையிலும் வேதமொருகையிலும் தாங்கி ஓர் உருண்டாயிற்று. இதற்கு (சலாஎன்னும் அங்கையினுற் செய்யப்பட்ட அங்கத்தையடைமையால்) கோலாங்கி அவ்லது சலாகள் என்னும் பெயரிடப்பட்டது.

முன்னாவது உருத்திர உருவினமீது கங்காசலத்தைப் புரோகசித்து அக்கினிகுண்டத்திட்டு மந்திரோச்சாடன செய்தவுடனே கருகிறமும் கோர் உருவமுமுடைய ஓர் உருவானது தனுர்ப் பாணியாய் உற்பவித்தது. இதனைப் பிரமணர்கள் வாயிற்காவலிலிருத்தினதால் இதற்கு உத்தவார்-பூமியின் பித்தகபாடம்) எனப் பெருள்படத்தக்க பிரிஹிஹதுவாரன் என்பதன் மருஉவாகிய "பிரிட்ஹிஹா" "புரிஹா" என்னும் நாமத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

நாலாவது உருவானது விஷ்ணு அம்சமாதலான், விட்டுணுவைப்போல சதுரப்புறத்துடனே நான்குரத்திலும்நாலு ஆபுதங்களைத் தாங்கி அந்த அக்கினிகுண்டத்தினின்றும் எழுந்தது. இதற்குக் சதுரங்கம் அவ்லது கோஹான் என்னப்பட்ட நாமத்தைப் பிரமணர்கள் சூட்டினார்கள். இவர்க்குச்சிங்கவாகன குலியாய் சத்திதேவ பலவாக்களையும் சந்தான். இவர் பகைவர்மேற் கொண்டு வெற்றியடைந்ததால் பிரமணர்களுள் மனோபாவம் தைவலனியமடைந்து சந்தோஷித்தார்கள்.

இங்ஙனமாகப் பற்பல ஆதாரங்களைப்போண்டு டாட் எழுதியதுபோலவே, தென்னிந்தியாவில் வழங்கும் அந்த

தச புராணங்களில் பிரயாண்ட புராணத்தும், ஆக்கினேய புராணத்தும், ஸ்காந்தபுராணத்தும், அக்கினியினின்றும் பற்பல கூத்திரிய வீரர்கள் அயோனிசம்பந்தமாயுதித்து, வேதவிரோதிகளாகிய இராக்கதர்களையும் பைசாசர்களையும் சம்மரித்து, வேதமாக்கத்தை நிலைநாட்டினார்களென்று நம்பப்பட்டிருக்கின்றது. அபின் இப்புராணக்கூற்றுகள் சிற்சில அப்பிரதானமான அம்சங்களில் பேதப்படினும் அக்கினிகுலமுண்டு, அக்கினிகுலத்தவராகியவன்னியர் உண்டு, என்னும் பிரதானமான அம்சங்களில் ஒரு சிறிதும் பேதமின்றி ஆக்கையிருக்கின்றன. ஆகவே அப்பிரதானமான சில அம்சங்களிற்குள் பேதமிருப்பானேனினில் இத்தகைய பேதங்கள் இதேதேச புராணசாத்திர அதிகாசங்களுக்கு நியதமாயிருப்பதோர் குறைபாடென்றே சில இந்துக்கள் ஒப்புக்கொள்ளினும் வேறு சிலர் இவற்றிற்கெல்லாம் பாவார்த்தம் வேறுபடவென விரோதபாசங்களை அவிரோதமாக்கியுங் கூறுவர். இஃதெவ்வாறிருப்பினும் இருக்க; இவ்வேதாதிதிகளில் நம்பிக்கையுடைய வேதசம்மதிகளுக்கு அவர்கள் கடைப்பிடித்தொழுகும் ஜாதி வித்தியாசத்தையவ்வேதாதிதிகளையே ஆகாசமாகக்கொண்டு காட்டவந்ததே தவிர, வேதவிரோதிகளுக்கு அவ்வேதாதி புராண அதிகாசங்களினுள்ள பேதத்தை அபேதமாக்கியவற்றை நிலைநாட்ட வந்தோமல்லோம். “ஆகையால் இவ்விந்துதேசத்தின் வடக்கிலுந் தெற்கிலும் அக்கினிகுலத்தவராகிய வன்னியர் உளர்” என்பது நாட்டப்பட்டது. இதுபோலவே இந்தியாவின் சூர்வ குடிகளைப்பற்றி எழுதிய ஆபர்ட்டுரையும் தமது கிரந்தத்தின் 118-வது பக்கத்தில் கூறியிருக்கின்றார்.

“The existence of these Fire-races, Agnikula or Vahnikula (Vanniyar) in North and South India is a remarkable fact.”

அக்கினிகுலத்தவராகியவன்னியரைப்பற்றி இதர நூலாசிரியருடைய அபிப்பிராயம் வருமாறு. —

Madura Manual by Mr. Nelson Part II Page 56.

“The Vannias are at the present time a small and obscure agricultural caste but there is reason to believe that they are the descendants of ancestors who in former times held a good position amongst the tribes of Southern India.”

நெல்சன் நூலாசிரியர்கள் எழுதிய மதுரைமான்யலின் 56-வது பக்கம்.

“வன்னியர்கள் பிரபலமில்லாத விவசாயம் செய்யும்சாதி யாராய்த்தற்காலம் இருப்பினும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள சாதிகளில் பூர்வீககாலத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்த்திலிருந்து முதலாதைகளின் வம்சத்தவரென்று நம்ப நியாயமுண்டு.” என்றும்.

R. A. S. Journal vol. 24 states that in the year 300 of the Kalyuga, a Pandia Princess went over to Ceylon and married its king and was accompanied by sixty bands of vannias.

இராயல் ஆசியாடிக் ஜர்னலில் 34-வது வால்யத்திலே குவியுரதி 3300 ஆம் வருஷத்திலே பாண்டியன் குமாரத்தி 60 வன்னிய கூட்டங்களுடன் இலங்கைக்குப்போய் அத்தேசத்து அரசனை மணம் புரிந்துகொண்டாளென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதல்லாமலும்,

1827-ல் ஸ்ரீலங்கை பிரசுரமான இராயல் ஏசியாடிக் ஜர்னலில் இந்துதேச சரித்திர விஷயமான சிலேன்சரித்திரத்தில் எழுதியிருப்பதாவது-“அயோத்திக்காசனாகிய குளக்கேடவனுடைய மருமகனாகிய உக்ரமோழன் சந்ததியில் வந்த மாருதப்பிறவி என்பவன் உக்ரமோசனனை விவாவகம் செய்து கொண்டு அரசாளும் காலத்திலே சிங்கமுகமும் வாலுமுடைய புத்திரனைப்பெற்று அக்குழந்தைக்கு வரராஜசிங்கம் என்ற நாமகரணம் செய்தார்கள். இப்புத்திரனை விபீஷணர் இலங்கைத்திவுக்கு அரசனாக நியமணம் பண்ணி, ஸ்ரீராமர் தனக்குக்கொடுத்த முத்திரை மோதிரம், கிரீடம், வாள் முதலியவையும் வீரமாகாளி என்னும் தேவதையும் கொடுத்துத் தான் நித்தியப்பத விபடைக்கார். வரராஜசிங்கமென்னும் இராஜன் மதுரையைமாண்ட பாண்டியன் குமாரத்தியை விவாகம் புரியும்பொருட்டுத் தூது அனுப்ப, அதற்குப் பாண்டியன் இசைந்து தன் குமாரத்தியாவே சாமன்தி என்பவளை விவாகம்புரிந்துகொள்ளும்படி அனுப்பியபோது, தென்னிந்தியிருந்து பலவகை சேனைகளையும், தன் பக்குக்களில் அதுபர 100, வன்னிய மானகூட்டங்களையும், அனுப்பிவைத்தான் இலங்கை அரசனாகிய இராஜசிங்கமென்பவன் தன் தகப்பன் ஆண்ட அடங்காப்பதில் இவ்வறுபது கூட்டத்தாராகிய வன்னியர்களுக்கு அரசாளும்படிபாகக் கொடுக்க அவர்கள் அதை அமசாணவெந்தார்கள். அவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருக்கும் மதுரை, மைசூர் முதலிய நாடுகளிலிருந்து மிகுந்த அளவான பலஜாகிகளையும் வரவழைத்து அத்திவுகளிலிருந்து பன்

கிழமையான ஜாதிகளை ஜெயித்து தாங்கள் கொண்டுவந்த ஜாதிகளை குடி ஏற்றினார்கள். பாண்டியராகிய சில வன்னியக்கூட்டத்தார் சில சேனைகளைக்கொண்டு இலங்கைத்தீவு கரையோரையிருந்த அகரணா எல்லாம் ஜெயித்து ஐந்து இடங்களில் ரஜதானியை ஸ்தாபித்து அதற்கு வன்னியரென்று பேர்கொடுத்து இளஞ்சிங்க வாசுவென்பவனை அரசனாகினார்கள் என்றும்

1850-ம் ஆண்டு அமரிக்கன் மிசியோனர்களால் வெளியிட்ட புவனசாத்திரம் 142-143 பக்கங்களில், வன்னி நாட்டைச்சுட்டி "முன்னே இராடுபல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருபகுதியிலும் ஒரு வன்னிமை அல்லது வன்னிச்சி யென்பவர்கள் இருந்து ஆண்டுவந்தார்கள். மறுபடி உலாந்தாக்காரர் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்து ஆண்டபொழுது இந்த வன்னியரைத் தங்களுக்கு யானைகளை வருஷந்தோறும் திறைசெய்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இலையென்று மறுத்தார்கள். அதனால் உலாந்தாக்காரர் அவர்களுடனே போர்பண்ணி ஊரைப் பிடித்துப் பிரதான வன்னிச்சியாகிய மெரியாசெம்பத்தி (Maria Sembatte) என்பவளையும் பிடித்துக் கொணர்புக்கு அனுப்பி சிறைப் படுத்திவைக்க அங்கே அவள் மரித்துவிட்டாள். மறுபடி இங்கிலிஷ்காரர் உலாந்தாக்காரரைத் தூத்திவிட்டுத் திவைப் பிடித்து ஆண்டபொழுது வன்னியர் (த.அ.கூ.-ம்) வருஷமட்டுஞ் சமாதானமாய் வன்னியை ஆண்டுவந்தார்கள். (ஆனாலும் மறுபடி பண்டாரவன்னிமையானவன் (Paudara Wanniya) கண்டியாருடைய ஒத்தாசையைக்கொண்டு இங்கிலிஷ்காரருக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணி ஒருமுறையிலே வடநாடுகளெங்குஞ் சென்று யானையிறவு (Elephant Pass) வரைக்கும் வந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குட் செல்லவென்றிருந்தான். வன்னியை இட்டமான நாடாக்கித் தான் எல்லாத்துக்குமே லாக இருக்கவேண்டுமென்பதே அவ்னுடைய நோக்கமாயிருந்தது. ஆனாலும் முயன்றகாரியம் நிறைவேடையுற்போனதால் விட்டுவிட்டான். முல்லைத்தீவில் (Mullativoo) இருந்த குமாரசேகரமுதலியார் (Kumara Mudliar) இத்தருணத்தில் அதிக்குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டதனற கொல்லப்பட்டார். வன்னியர்களுடனே இங்கிலிஷ்காரர் அதிக போர்பண்ணியும் கடைசியாய்த் திரிபோக்கென்னுங்காப்பித்தான் (Captain Driberg) பண்டாரவன்னிமையுடனே (த.அ.கூ.-ம்)

வருஷம் அற்பசிமாதம் (நக) தேதி போர்பன்னி அவனுடைய சேனைகளில் அநேகமாகக் கொன்று நாற்பத்தாறுபெயரைப் பிடித்து மறியற்படுத்தி அவர்களுடைய ஆயுதங்களையும் மற்றுமுள்ளபொருள்களையும் பறித்துக்கொண்டு போனான். மறுபடி சுவேல் என்னும் லவுற்றின்ங் கொடியமந்தோர் (Lieutenant Jewell) சதுருவுக்கு விரோதம் ப்ப் போய் அங்கே ஆடுமாடுகளையும் பிடித்துக் கலக்கக்காரனாத் தூத்திவிட்டு ஊரில் சமாதானத்தை உண்பெண்ணினார். (தூராகுகும்) வருஷம்முதல் (தமிழ்மீதும்) வருஷம் வரையில் வன்னிநாடு கலகம் அடங்கி ஒரு கலக்கட்டரின் விசாரணைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது" என்றும்

வன்னியார் 18 கோட்டத்திற்கு அதிபதிகளாயிருந்து கொஞ்சகாலத்திற்கு முந்தி துலுக்க அரசாங்க ஆரம்பத்தில் சேதுபதியால் அடக்கப்பட்டார்களென்று சேதுவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட செப்பேடு சிலாசாதனங்களில் காலம் அவை வருமாறு.

1886-ல் ஜே. பாஜசஸ் துளையால் வெளியிடப்பட்ட ஆர்ச்சியாலோகல் சர்வே என்னும் புத்தகத்தில் சேதுபதி செப்பேடு சாதனம் 3 - வது 4 - வது 5 - வது 17 - வது பட்டயங்களில் "வன்னியராட்டந்தவிள்தான்" என்றும் 6 - தில் "வன்னியர் சிங்கமென்றும்" 10 - வதில் "வன்னியராட்சதவித்தன்" என்றும், 27 - வது "18 கோட்டத்து வன்னியர்மிண்டன்" என்றும், 31 - வது பழணிகோவில் பட்டயத்தில் 2 - வது தகடு 28 - வது வரியில் "18 வன்னியருக்கு எழுபத்தேழு பாளையக்காரருக்குத் தொண்டையிறவெனன்" என்றும், கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதேன்றியும் நெடிபுத்தகம் 148 - வது 150 - வது பக்கங்களில் வீரசிங்கராயர் தேவமகாராயர் காலத்து கிறிஸ்து பிறந்த 1429 - வது வருஷத்தில் எழுதிக்கொடுத்த சாதனம் 10 - வது 1 - வது நெம்பரில்

"தொண்டையண்டலத்தல சந்தாகிரியாச்சியத்தில் சந்தக்களையான மெய்க்குன்றவளநாயகன் பையூர் கோட்டத்தில் ஆரணியாற்றங்கரை தென்புளையான திருவேங்கடமுடையான் திருவிளையாட்டுக்கிராமமான சிவவேதமங்கலத்துப்பிரதிகா மமான தும்பத்துக்கடுத்த கிஷ்ணங்குள் ஓடையிலிருக்கும் வன்னியராஜ கோத்திரம் முக்கா நாயகன் உள்ளிட்டார்." * *

இப்போது மதராஸ் மிகுதியத்திலிருக்கும் மேற்காட்டிய சாதனத்திலும் வன்னியர் இரண்டு பரம்பரையாரே விளங்குகிறது.

ஷை புத்தம் 12-வது சாதனத்தில் 152-வது பக்கத்தில் கிறிஸ்து பிறந்த 1456 வருஷத்தில் காஞ்சிபுரிக்கு அரசனாக விருந்த இராஜவல்லவன்காலத்தில் தந்திரி (சேனாதிபதி அல்லது மந்திரி உத்தியோகத்திலிருந்து வன்னியருடைய சின்னப்பிள்ளை உள்ளிட்டாருக்கு காஞ்சிநாட்டில் பழல் நாட்டத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தை விற்ற சாதனத்தில் ஷை சின்னப்பிள்ளை வன்னியராக கோத்திரத்தார் என்று விளங்குகின்றது.

உல்லியம் பெயிலத்துரை செய்த ஹரியாண்டல் மான்ஸ் கிரிப் கேட்டலாக் 3-வது வரலம் 427-வது பக்கம்.

Section 3. An account of Candavarayan and Chenthavayan, the two sovereigns of the Vanniers, who ruled in the fort of Tiruvidaichuram. This fort was in the district of Chingleput.

காந்தவராயன் சேந்தவராயன் என்னும் வன்னியமகாராஜர்கள் செங்கல்பட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள திருவட்டைவரம் என்னும் நகரத்தில் பிரபலமாக இராஜஜிபரிபாலனஞ் செய்தார் என்று தெரியவருகிறது.

மேலேகாட்டிய ஆங்கிலேய சாஸ்திரிகளெழிதிய பிரமாணங்களால் வன்னியராகிய அக்கினி வம்சத்தவர் பட்டைக் காலத்தோடங்கி அரசுபுரிந்துவந்த இராஜ சந்ததியாரென்றும் உயர்ந்த நிலைமையை யுடையாரென்றும் இதை வாசிக்கும் புத்திமான்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நன்கு விளங்கும்.

இது காறும் நாம் வன்னி என்பதனுடைய பொருள் சிறப்பையும், வன்னியர் என்பவருடைய பரம்பரைச் சிறப்பையும் தெரிந்துகொட்டு ஆன்றோராட்சியாய்ச் சர்வாங்கீகாரத்தோடு வழங்கப்பட்டுள்ள சாஸ்திரப்பிரமாணங்களைக் கொண்டிருப்பித்துவந்தோம். இனி அவ்வன்னியருடைய பரிபாயப்பட்டப் பெயர்களையும் பிறகு சிறிது விவகரிப்பாம்.

“ஆபர்த்துரை எழுதிய இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்னும் புத்தகத்தில் 117-18-வது பக்கங்களில்

The Pallis form at this moment on the whole a highly respectable class, living partly as agriculturists in the country and partly as citizens in towns. They belong to the caste of the *Vanniyar* (வன்னியர்). The word *Vanniyar* is generally derived from the Sanskrit *Vahni*, fire. *Agni* the god of fire, is connected with the regal office, as kings hold in their hands the firewheel or *Agnayachakra*.

பள்ளிகள் தற்காலத்தில் ஒப்பிட்டப் பார்த்துமிடத்தில் மேலாண்மையுள்ள கூட்டத்தார்களை விருக்கின்றார்கள்; இவர்களில் சிலர் பயிரிடுகிற தொழிலாளராகவும் சிலர் பட்டணவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வன்னியபரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். 'வன்னியன்' என்னப்பட்ட சொல்லானது வன்னி என்னும் சமஸ்திரத்தாது வடியாகப் பிறந்த உயர்திரைப் பலர்பால். அக்கினியாகிய அழற்கடவுள் அரசு சம்பந்தமுடையவாயிருக்கின்றார் ஏனெனில், அரசர்கள் தங்கள் கைகளில் அக்கினிச் சக்கரத்தை * வைத்திருக்கின்ற மையால்;

இதனால் வன்னியருக்குப் பள்ளிகளென்னும் ஓர்வித பரியாயப்பெயரும் சிறிசில விடங்களில் வழங்கப்பட்டுவருவதாகவும் தெரியவருகிறது. ஆனால் 'பள்ளி' என்பது சாதிடபெயராகாதோவெனின், இஃது நிகண்டாதி திவாகரங்களில் ஓரிடத்தும் சாதிப்பெயராய் வழங்கப்படாமையினாலும் ஆன்றோர் செய்யுள் வழக்கின்மையானும் சாதிப்பெயராகாதென்றே துணிதல் கூடும. இஃது சாதிப்பெயரல்லாத விடின் வன்னியருக்கே ஏன் பரியாயமாய் வழங்கப்படல்வேண்டும்? இவ்விடத்தில் கூறுவாம்.

வன்னியர் அக்கினிகுல அரசரென்று முன்னமே காட்டியுள்ளோம். இவர்கள் குடும்பத்தார் காலத்தியால் அரசரிமையைவிட்டுப்பிரிந்து வேற்றுர்களிற் சென்று வாசஞ் செய்தற்கால், இவர்கள் து பூர்விக நிலைமையை யுணர்ந்தவர்கள், இவர்கள் அரச சம்பந்தமுடையவை ஏனையோர்க்கு விளங்கும்படி இடப்பட்டபெயராகவும், அது பின்னர் பிர

* இங்கே மேஸ்டர் ஆபீஸ் தளையுடைய அக்கினிச் சக்கரமென்பது தவறு. ஆக்கினசக்கரம் என்றிருத்தல் வேண்டும்; இதனது தமிழ் 'ஆணையாசக்கரம்'. அதாவது பூமண்டல் முழுதும் ஆணையைச் செலுத்தல்.

யோகமிகுதியால் சாதாரணவழக்கத்தில் சாதிப்பெயராக வழங்கப்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆனால் பள்ளிகளென்பதற்கு அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது பொருளே வெனின்.

டாக்டர் ஆபர்ட்டு எழுதிய இந்தியா பூர்வீக குடிகள் என்னும் புத்தகத்தில் 128-வது பக்கத்தில் "Every thing connected with royalty has the term Palli prefixed to it in Malayalam, as pallikovil—a royal palace, pallimata—a royal bed, pallival—a royal sword, pallivetta—a royal chariot."

"இராஜசம்பந்தத்தைக் காட்டவேண்டிய எல்லாவற்றிற்குமுள்ளும், பள்ளி என்னப்பட்ட சொல் மிகப் பாளபாலையாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணம் பள்ளிகோவில் - தாராஜ அரண்மனை, பள்ளி மெத்தை - இராசர் படுக்கை, பள்ளிவாள் - இராஜப்பட்டயம், பள்ளிவேட்டை - இராஜவேட்டை முதலியனவாம்."

இதுவல்லாமலும் வன்னியர் அல்லது பள்ளிகள் என்னப்பட்டோர்க்குரிய பட்டப்பெயர்களின் பொருளைப்பற்றியும் அவற்றில் அரசுசம்பந்தம் விளங்கும் குறிப்பு உள்வோ வென யோசிப்பாம்.

ஷெ ஆபர்ட்டுனா எழுதிய ஷெ புத்தகம் 127-வது பக்கத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பது. "In Chingleput and its neighbourhood the Pallis add to their name the title of Nayakar or leader..... (35-வது பக்கத்தில்) Nayaka, a leader, (Especially a leader of troops, i.e. a general) is derived from the Sanskrit *na-ta* 'to lead' இதன்பொருள் செங்கற்பட்டிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் பள்ளிகள் தங்கள் பெயரோடு நாயகர் அல்லது தலைவர் என்னும் பட்டப்பெயரைப் பூண்டிருக்கின்றதாகவும், (95-வது பக்கத்தில்) நாயகன் என்னும் (தலைவனையுணர்ந்து) பதமானது சமஸ்கிருதத்தில் செலுத்து என்று பொருள் தரத்தக்க நீ என்னும் தாலுவடியாகப்பிறந்து, முக்கியமாய்ச் சேனைவைச்செலுத்துவோன், அதாவது தளகர்த்தன் என்னும் பொருளாகக் கருகிறதாகிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் பள்ளிபெனப்பட்டவர்கள் தங்கள் பெயரோடு சேர்த்துள்ள நாயகசேனையும் பட்டத்தினாலும் அரசுசம்பந்தமுடையவர் என்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகின்றது.

என்னும் Rev. T. Morris ரெவரென்டு. டி. மர்ரிஸ் என்பவர் எழுதி 1795-ஆம் வருஷத்தில் பிரசுரிசெய்த இந் துதேச சரித்திரத்தில் முதல்வாணிபத்தில் 'பள்ளி' என்னும் சொல் பாலா என்பதன் அழயாகப்பிறந்த மருவியொழி யென்றும், (இதன்பொருள்) காப்பாற்றுதல் என்பதே ஆத லால் ஆட்டைக்காப்பாற்றும் யாதலார்களுக்குப் பள்ளி களென்று பெயர் வழங்குகிறதென்றும், * இப்பள்ளிக ளெ ன்னப் பட்ட அரசர்கள் பூர்வத்திலேயே ஆக்கியவரில் விசே ஷமாயிருந்தார்களென்றும் கூறுகின்றார்.

மேலும் மெஸ்டர் கெட்டில் என்பவர் எழுதிய நாகவர்மா என் றும் புத்தகம் 21-வது பக்கத்தில் கூறுவதாக ஒருவர் எழுதுகின் றார்—Mr. Kittle connects it with Pallava and Telugu Palli. The Pallis (a cognate Tamil caste) are now very degraded but they may not have been so always.

பல்லவர் என்கிறசொல்லைப்பற்றி மெஸ்டர் கெட்டில் செய்க நாகவர்மா என்னும் புத்தகத்தில் 21-வது பக்கத்தில் “தெலுங்குர் பள்ளி என்று சொல்லுகிற வார்த்தையோடு பல்லவரென்பதைப் பொருத்துகின்றார். பள்ளியென்னப் பட்ட சாதாரணவழக்கப்பெயர் இப்போது தாழ்வாக்கருத ப்பட்டிருப்பினும் எப்போதும் அப்பெயர்க்குரியவர்கள் அப் படி இருந்திருக்கமாட்டார்களென்று எண்ணஇடமுண்டு” இ தனால் அரசரிமையுடைய பல்லவ சம்பந்தங்களிய பள்ளிக ளென்னும் வன்னியர் உயர்ச்சு அத்தலத்தையும் மேலானமரி யாதையையும் உடையவர்களை விளங்க திராது.

South Indian Paleography by Dr. A. C. Burnell
“Of these Pallavas but little is known. The general use of the title Verman is common to them and the Vengi

* பாலா - பாலர், என்பதற்குப் பாலிப்பவர் காப்பாற்றுவவர் என்பது பொருளே மல்லது “ஆட்டைக்காப்பாற்றும் இடையர்” என்பதல்ல. இதற்குத் திருட்டாங்கம்—பகளைக் காப்பாற்றுவவ ருக்குக் கோப்பால் மென்றும், பழியைக்காப்பாற்றுவவருக்குப் பூபா லர் என்றும் வழங்குதலேயாம். பொதுவாய் பாலா காப்பாற்றுவ வர் என்றால் சகலத்தையும் காப்பாற்றும் அராளர்களுக்கேயாம். இந் தற்குத் திருட்டாங்கம் இந்நூலில் 3, 9, பக்கங்களிலுள்ள மனு 7-வது அத்தியாயம் 3-4, ஸ்லோகங்களைப்பார்க்க.

things and this and some other facts make it most probable that they belong to one family. They had numerous contests and alliances by marriage with the ceras, chola and chalukya families but in the XIth century they were feudatories of the cholas and on this account were, apparently, repeatedly attacked by the Western chelukyas.

இந்தப் பல்லவர்களைப்பற்றி மிகவும் சொல் விஷயமே தெரிந்திருக்கிறது. ஏர்மன என்னப்பட்ட பட்டப்பெயராக இருந்த இவர்களுக்கும் வெங்கிராஜாக்களுக்கும் சாதாரண மாய் வழக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றால் இன்னும் சில விஷயங்களாலும் வேகுலவர் ஒருவன் சத்தவரா யிருக்கலாமென்பதற்கு ஆதாரமாகின்றது. இவர்கள் சேர சோழ செலுகிய வம்சத்தாரோடு கலியாண சம்பந்தத்தால் கிளேசுமும் வேறு விஷயத்தால் சச்சரவும் உற்றிருந்தார்கள் ஆனால் 11-வது நூற்றாண்டில் இவர்கள் சோழருக்குத் தீழ்ப்பட்டிருந்ததனால் அடிக்கடி மேற்றிசை செலுகியர்களால் எதிர்க்கப்பட்டார்கள்.

இதன்றியும் பல்லவராகியபள்ளிகள் அரசசம்பந்தமுடையாரென்பது வன்னியருக்கும் பல்லவருக்கும் உள்ள கோத்திரசம்பந்தத்தாலும் விளங்கும். எங்மனமெனில் வன்னியருக்குரிய கோத்திரத்திலொன்றாவது "சம்புகோத்திரம்" பல்லவருக்குரிய கோத்திரத்திலேன்று மிதுவேவென இரட்டையர்செய்த ஏகாபரநாதர் தென்சேகலாவில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வெஞ்சமரில்-சத்துபிரபலவன் சம்புதலப்பெருமான்
வைத்ததுலாபாரமண்டபத்தும்.

என்றதனாலும், திருமலையின் வன்னந்திட்டிய குகைக்குச்சேல்லும்வழியில் இடது பரிசுச்சுவரில் பதியப்பட்டுள்ள கல்வெட்டில் இதனடியிற்காட்டப்பட்டுள்ள சாசனத்திற் 'சம்புகுலப்பெருமானுன் இராசகெம்பிரசம்புவராயன்' என்றிருத்தலினாலும் பல்லவரும் பள்ளிகளும் கோத்திரத்தாலும் சம்பந்தமுடையாரெனவிளங்கும்.

1. ஸ்வஸித் ||*ஸ்ரீ||புவனசக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜதேவ-
2. ந்துயாண்டு இருபதாவது முதல் செயங்கொண்ட-
3. சொழண்டலத்துத்தமனூர்நாட்டு [வி]ரன்பாக்க-
4. த்து இலா[வப்]பெருமான மகன் ஆண்பான்கள் ப-
5. [ங்]களாயர்க்குப்பல்குன்றர்கொட்டத்துப்பங்-
6. கனநாட்டு நடு[வி] க்குன்றத்தரான ராஜக-
7. ம்பிரநல்லூர் [இவ]ர்ந்தகாணிபாடி-
கீழ்-
8. நொக்கின கிணத்திற் [ம]ம்கொக்கன மமும் நா-
9. த்மபலவையும் வந்தும்பிப்பரிக்கியந்-
10. துக்கு உரிபதாவதாக குறித்தும் அத்திமல்ல-
11. ன் சம்புநாப்பெருமனான ராஜகம்பிச்ச[ம்]
12. புலவையெனைய

இத்தியாதிகாரணங்களால் வன்னியர் தங்களுக்குரிய பள்ளி என்னும் பட்டப்பெயரின் தாதுவாலும் பிரயோகத் தாலும் சரித்திர சம்பந்தத்தாலும் பிறவாற்றாலும் அரச சம்பந்தமுடையாரென விளங்குகிறது.

இன்னும் வன்னியருக்குரிய மற்றைய பட்டப்பெயர்க ளையும் அப்பெயர்களுக்கூரிய பொருள்களையும்பற்றி யோசிப் பாம். இவர்களுக்குப் பட்டையாட்சிகள் என்றும் - கண்டர் என்றும் இராயர் என்றும், வன்னிநடையார் என்றும் பூபதிஎ ன்றும் உடையார் - சோழனார் - அஞ்சாதசிங்கம் என்றும் இன்னும் இவைபோன்ற அனேகவம்ச பொதுப்பட்டப்பெய ர்களுள் வழங்கப்பட்டுவருகின்றன. இவற்றில் பட்டையாட் சியென்பதைப்பற்றி மெண்ட் நெல்கண்டா எழுதிய ம துரை மானுயல் என்னும் பக்கத்தில் இவ்விடாவது பிரிவி ல் 56-வது பக்கத்தில் சொல்துவதாவது.

Padaiyatchies looking to their caste name would appear to have been employed in former times as soldiers The name seems derivable from Padai, a body of troops and atchi, a ruler.

பட்டையாட்சி. இவர்களுடைய சட்டிப்பெயரைப்பார்க்கு மீட்டத்து முற்காலத்தில் இவர்கள் இரணவீரர்களாயிருத்தா கத்தெரியவருகிறது. படை-சேனை, ஆட்சி-ஆள்பவன் என்பதே இதனுடைய தாதுவின் பொருளெனத் தோன்று கின்றது.

ஆதலால் படையாட்சியென்பதற்கு நாற்படையை யா
ளத்தக்க நிலைவன் என்பதே பொருளாம். கண்டி என்னும்
பதத்திற்கும் Rev. வின்ஸ்லோ செய்த தமிழும் இங்கிலிஷு
ம் உள்ள அகார்தியில், யஜ்மானன், வீரன், சோழவம்ச
தான் என்று பொருளுழதிபிருக்கின்றமையாலும், நந்திக்க
லம்பகம் 10-வது கவியில் “சுதுநெடுவேற் படை நந்திக்க
ண்டன் கச்சிவளகட்டு” (இ-ள்) “மோதும்படி யாகிய நீண்ட
பேலாயுதத்தாற் தந்தாங்கிய நந்தி என்னும் வள
கட்டுப் பொருந்திய காஞ்சிநாட்டின் மன்னரும் கரையோடு இருப்ப
தாலும்” வில்லிபுத்தூராவார் பாரதம் பாயிரம் 21-வது
கவியில்.

“தென்னுட்டில் வடகாட்டிற் குடகாட்டிற் குண்டாட்டிற்
றெவ்வகோட்க், கன்னாட்டியும் பொருதுகங்கை கிழுத்தேவித்தக்
கண்டன்வேங்கை, யென்னுட்டே நிமழுதியவன் திருமரபோர்பெற்ற
புகழ்வார்பெற்று, ரன்னுட்டிக் கிகாற்றமெல்லா மக்குரிகில் புகழோ
டவதரித்ததன்றே.”

(இ-ள்.) தென் வடக்கு கிழக்கு மேற்கு என்று சொ
ல்லப்பட்ட நாற்றின்சயினுமுள்ள நதிகாடுகள் புறங்கொடு
த்தோடும்படி யுத் தஞ்செய்து தன் எல்லைக்கல்லை நாற்புறத்
தும் காட்டிக் கண்டன் என்னப்பட்ட பேரழ்ந்துக்குக் கங்கை
லத்தால் மகுடாபிஷேகஞ்செய்வித்து அவனது புலிக்கொடி
யை எஞ்சாட்டிலும் எழுதிய கோரணன் மம்சத்தார்பெற்ற
புகழைப்போல அரசு அரசுகள் பெற்றார்கள்? அந் காட்
டின் அரசியல் என்மைபெல்லாம் அந்த அரசன் புகழோடு
உண்டாயிற்று-ள் என்பதாம்.

இதனாலும் கண்டன் என்பதற்குச் சோழன் என்பது
பொருளுெனவிளங்குபதலால் இஃதும் அரசருக்குரிய பட்
டப் பெயரேயாமென். மந்தைப் பட்டப்பெயர்கள் இ
இராயர் பூபதி உடையார் முதலியசொற்களுக்கு நேரே தமிழ்
ழில் அரசன் பூமிக்கடுபதி கவாதினத்தார் எனப்பொருள் உ
ள்ளமையாலும், வானன்டையார் அதாவது வானைப்பக்கவி
லுடையார், அஞ்சாதகிச்சங்கிம்மபோலும் பயமற்றவன்
னவும் ஏனைய பின்னிரண்டு பட்டப்பெயர்களுக்கும் பொரு
ளிருக்கின்ற மையாலும், நற்காலம் வன்னியருக்குரிய நாய
கராகிமேற் சொன்ன பட்டப்பெயரை அகடையாடெல்லாம்
ஒருவரோடு பொருவர் போன்ற கொடுக்க விருக்கின்றமையா

லும், இந்துக்களில் பிரதானமாக ஓக்கியத்துவத்திற்கு அவர்கள் கோத்திரமே முக்கிய சின்னமாகலானும் அக்கோத்திரமும் தீர்ப்பட்டப்பெயருடையாரெல்லோருக்கும் ஒத்திருக்கின்றமையாலும், ஆதியில் அரச பரம்பரையாருடிகென்றே விடப்பட்டுள்ள மானியமாகிய ஆக்கினசக்கரச் சின்னம் உள்ள மன்னவெடு, என்னும் கிராமத்துக்குரியவர்களும் இப்பட்டப்பெயர்க்கேயுடைய வன்னிகளாகவே யிருக்கின்றமையாலும், தற்காலம் காஞ்சிபுரத்தில் ஏரம்பரவந்தர் தேயிலுள்ள கோபுரங்களிலொரு கோபுரம் பல்லவகோபுரம் ஆகலானவளிகோபுரத்திற்கு நான்கு அரையில் பழுதுபார்ப்பவர்களுடைய இப்பட்டப்பெயருக்குரியார் உகாவருமாதலாலும், சிற்றாடர்களாகவும் பாளையப்பார்களாகவும் உள்ள கிராமிய வன்மச்சோழன் சந்திரமராகிய பித்தபாதாளும் உடையார்பாளையத்தாளும் அரியலூராளும் சிவபிரியாளும் சீர்காழி நல்லறையகபுர ஜயீந்தராரர்களும், ஊற்றங்கால் பிரமேசுர வன்னிய நாயனாரும், பருவூர் கச்சிராயரும், கடலங்குடி வணங்குமுடிக்கோழனாரும், திருநெல்வேலி (7000) பண்ணை முதனகரமிசோழனாரும் இன்னும் வனேகமாயுள்ள ஜயீந்தராரர்களும், மேலைய பட்டப் பெரியையுடையாராகவே உகல வன்னியரோடும் சம்பந்தம் செய்து நடைநாள் துவணைக்கும் நடந்தேறி வருகின்றமையாலும் அக்கினிருலத்தவராகிய வன்னியர்கள் கூத்திரிய பரம்பரையாரென்று வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குகின்றது.



ழில் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் ஏககாலத்தில் ஓரே குலத்தவரிற் சிலர் தொழிலும் சிலர் வேறொரு தொழிலுமாகச் செய்து வருதல் பழக்கதியானதுபலமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் இக்காலத்தில் வன்னி குலத்தவருக்கு இக்கே தொழில் என்று சொல்வது கூடாமையாயிருக்கின்றது. இவர்களுள் சிலர் புராதனம் போலவே உலகோடு கலிநும், சிலர் கூத்திரியருக்குரிய தொழிலாகிய படைபயிற்சியிலும் சிலர் ஆபத்தொழிலாகியவிவசாயம் முதலியதிலும் பிழைத்திருக்கின்றார்கள்.

4. மற்ற சாதியாருக்கு வன்னியருக்கும் உள்ள தாரதர்மியம்.

வைசிய சூத்திரர் முதலிய ஜாதியாருக்கு முந்தியவர், பிராமணருக்குப் பிந்தியவர். இந்துக்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு குறுக்கும் மரியாதை தாம்பூலம் பரிமாறலால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் தாம்பூலம் பரிமாறல் ஆகியில் பிராமணருக்கும் இரண்டாவது கூத்திரியருக்கும் முன்னுள்ளது வைசியருக்கும் நாலாவது சூத்திரருக்கும் பரிமாறிவந்ததுபோல வேறாக்காலம், பிராமணர்கட்குப் பிந்தியும் வைசிய, சூத்திரர்கட்கு முந்தியும் கூத்திரியர் பெறுகின்றனர்.

5. வன்னியர் மதம்.—

இந்தவேதாகம சாஸ்திர பிரதிபாதிதமாயுள்ள சைவம், வைஷ்ணவம், சாத்தேயம் முதலியவைகளாம்.

6. வன்னியருக்கு எக்கியோபவிர உண்டா?—

வன்னியர் உடையல் சமஸ்காரஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். சில கிரீப்பந்தங்களால் வன்னியரிடம் சபாசு கருத்திய சாலையில் தவிர மற்ற காலங்களில் தரிக்காமலிருக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் முன் பரகாமருக்குப் பயந்து தாங்களினுள்ளே தெரியாதபடி மாறுவேடத்தாங்கி கந்துறைத்தமையால் அவர் சந்ததியாரும் தம் முன்னோர் வழியைப் பின்பற்றி வந்திருக்கலாம். அல்லது பின்னர் நேரிட்ட பிறகுத வேற்றரசர் படைமேழுச்சியால் அரசருமைமாறி ஆசிரம நாளுக்கு நாள் கை நமவாய்ட்டு போயும் இருக்கலாம். எனவே தானாகுகின்றது.

7. வன்னியருக்கு குருநாயகர் —

மூல குருவும் குல குருவும் சிவ வதிஷ்டர் விஸ்வாமித் திரர், சம்பு முதலிய மகர்ஷிகள் குருநாயக இருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் அவ்வகுப்பினர்களை குருநாயக இருக்கின்றனர்.

8. வன்னியர் ஜனனகாலத்தில் செய்யும் சடங்கு.

கர்ப்பாதானம், பும்சவனம், சீமந்தம், ஜாதகம், நாம கரணம், சந்திரிதம், பூசுக்குடல், கர்ப்பந்தரித்த முன்றாவது அல்லது ஐந்தாவது மாதத்தில் எந்தப்பகலில் புருஷ நக்சத் திரத்துடன் சந்திரன்கூடியிருக்கிறானோ அந்தப் பகலில் பும் சவனம் செய்யுமாறு தலம்.

a. கர்ப்பாதானம்.—பின் குருவாயினபின்புமணமகனும் மணமகளும் ஒன்றுபடச் செய்யுஞ் சடங்கு.

b. பும்சவனம்.—(பூசுக்குடல்) கர்ப்பந்தரித்த முன்றாவது அல்லது ஐந்தாவது மாதத்தில் எந்தப்பகலில் புருஷ நக்சத் திரத்துடன் சந்திரன்கூடியிருக்கிறானோ அந்தப் பகலில் பும் சவனம் செய்யுமாறு தலம்.

c. சீமந்தம்.—தூர்ப்பம் அசைவுறும் காலம் துடங்கி நிரச வகுமுன் செய்யும் சடங்கு.

d. ஜாதகம்.—குழந்தை பிறந்தவுடன் ஜோதிஷசாஸ்திரவிதிபடி பிறந்த நாள் நக்சத்திசைகள் முதலியவற்றை எழுதுவித்து பிராமணர்கட்கு தானம்கொடுத்தல் முதலிய சடங்கு.

மகவைப்பெற்ற பின்புக்குப்பத்துநாள்வளையில் தீட்டி ருக்கின்றமையால் 1-வது நாளில் சிவீவாசல் பாண்டம் முதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து தாயையும் மகவையும் ஸ்நானம் செய்வித்து தீட்டுகழித்துப் பிராமணனாக்கொண்டு புண யாவசனஞ்செய்வித்தல். இக்காலத்தில் முகம் பந்து மித் திரர்களையும் வரவழைத்து அவர்களையும் என்னாநுச் சவ்வித் து விருந்திட்டு சந்தோஷம் கொண்டாடுவர்.

e. நாம கரணம்.—10-வது 12-வது நாள்களில் சுப முகூர்த்தத்தில் மகவுக்குப்பெயரிடுதலை குரிய சடங்கு. சுந்தரியக் குரியபலத்தைக்குறிக்கும் பெயர்களைவது அல்லது பக்கிசும்பத்தமாய் தங்கள் இஷ்ட தேவர்களின்பெயர்களைப்

பிள்ளைகட்கும் இஷ்ட தேவதைகளின் பெயர்களைப்பெண்கட்கும் இடுதல்.—

பிராம்ஸனுக்கு மங்களகரமான பெயர்-ஸர்மன்
கூதர்ரியனுக்கு பராக்கிரமமான பெயர்-வர்மன்
வைசியனுக்கு தனத்துவமான பெயர்-குப்தன்
குத்திரனுக்கு அடிமையான பெயர்-தாசன்.

இவ்வகைபாணப்பெயர் இடல் வேண்டுமென்பது ஸ்மிருதிப் பிரமாணம்.

f. சரீர்த்மதித்தல்.—குழந்தையை அது பிறந்த கிரகத்தினின்றும் வேறறிடத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டுபோதல் சந்திமிதித்தல் எனப்படும். இஃது குழந்தைபிறந்த மூன்றாவது மாதத்தில் சூரியனையும் 4 - வது மாதத்தில் சந்திரனையும் பார்க்கவேண்டி கோயிலுக்குப் போய்வருதல்.

g. அன்னப்பிராசனம்.— குழந்தைக்குப் பல் முனைந்த உடனேயாவது அல்லது ஒரு வருஷத்திலாவது சிதப்படிதாய் தன் மடியிது உட்காரவைத்து அன்னம் உண்டித்தலாகிய சடங்கு.

h. துபாகீணம்.—குழந்தைக்கு ஒருவருடம் அன்னம் என்று வருடமானபின்பு, பிறந்த காலத்திலுள்ள தீமையரை வாங்கிகாது குத்தல் முதலிய சடங்கு செய்தல்.

i. வித்யாரம்பம்.—பிள்ளைக்கு 5-வது வயதில் நல்ல நாளில் விதிப்படி வித்யா அபிப்பாசமும், தனுர்வித்தியாப்பியாசமும் செய்வித்தல். தனுர்வித்தைக்குப் பிறகு நற்காலம் சரமசாத வித்தையைக் கற்பிக்கின்றார்கள்.

j. உபநயனம்.—இதன்பொருள் ஆச்சாரிக்குச் சமீபமாய்ச் சேர்ப்பித்தல். பூணில் நரித்தல் முதல் முவருண்டாருக்கு உபநயனம். பிராமணர் - வயது முதல் 11 - வயது வரைக்கும், கூதர்ரியர் 11-வயது முதல் 22-வயது வரைக்கும், வைசியர் 11-வயது முதல் 24-வயது வரைக்கும் உபநயனம் செய்து கொள்ளலாம். இங்ஙனஞ்செய்யத் தவறியவர்கள் விராத்தியாக னெனப்படுவர். இவர்களுக்குப் பிராபசித்தம் செய்து நரிப்பதுண்டு.

9. கலியாணி சடங்கு.—

விவாத நிச்சயம் ஆனபின்பு முதலில் பிள்ளையின் வில், வாள், இவற்றை மணமகனாத் தொடுவித்து அதன்பின் கூத்திரிய சின்னத்தோடு மணமகனைச் சிங்காரித்துக் குதிரைமேலிருத்தி பக்கோலம் வந்து பெண் வீட்டுக்குப்போய் சாஸ்திர விதிப்படி கலியாணஞ் செய்தல் என்று பான்மையாய்ப் பிள்ளை வீட்டினுஞ் செல்வதுண்டு. பெண் வீட்டில் செய்யாதபோது பெண்ணின் தாய் கலியாண காலத்தில் பிள்ளை வீட்டுக்குப் போகிறதில்லை.

N. B. நான்கு வருணத்திற்குரிய சடங்குகள் சாரங்கள் சிறுசில வீடங்களில் அந்தந்த தேசாசாரம்போல் சில மாறியும் அன்னிய ஜாதி போல் கலந்தும் நற்காலம் கடைபிடித்துவதுமுண்டு. மகம்மதிய அரசாட்சி முதல் வருணசீர்தரு மங்கள் இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டிருக்கின்றனவாகையால் இவற்றையொரு கடையாய் வரையறுத்துக் கூறுவது கூடாமை.

10. மாணகாலச் சடங்கு.—

பிராணன் போன பின்பு தீட்சை பெற்றவர்களா யிருந்தால் விதிப்படி தீட்சையை இறக்கி, பணிச்சுவர்களைக் கொண்டு பல்லக்கு மூலத்து பாடைகட்டுவித்து அதன்பேரில் சுவற்றை வைத்து விஜயணி விற்கொடி, புலேக்கொடி முதலிய கூத்திரிய சின்னங்களோடும் மயானத்திற்குச் சென்று சமாதியாயினும் தகனமாயினும் செய்தல் வழக்கம். தகனஞ் செய்தவர்கள் மறுகாலும் சமாதி செய்தவர்கள் மூன்றாம் நாளுஞ் சஞ்சயனஞ் செய்தல், (அதாவது பால் தெளி சடங்கு.) எட்டாம் நாளில், சம்பத்திலுள்ள பந்துக்கள் யாவரும் வந்து இறந்தவருக்குப் பண்டு பலகாரங்கள் படைத்துத் துக்கங் கொண்டாடுவது வழக்கம். வாராத ஓலையை இருபுறமும்சுட்டு அதில் கருமார்த காலத்தைக் குறித்து பந்து மிக்கிரங்களுக்கு வெட்டியான் மூலமாய் அனுப்பிவிட்டதல். 10-ம்நாள் பிராமணரும் 12-ம்நாள் கூத்திரியரும் 15-ம் நாள் வைத்யரும் 30-ம் நாள் சூத்திரரும் கருமார்த சடங்கு செய்ய வேண்டுமென்று விதி யிருத்தும் சிலர் பொருள் கிடைமையினாலும், அதிக பாத்தியஸ்தர் நெடுந்தூரமிருந்து வரக் காலதாமதப்படுவதுமாய் கர்மாதிக்காரி பிணியுற்றிருந்தாலும் மேற்படி காலந்தவறிச் செய்தலுமுண்டு. வன்னியர்கள் பெரும்பாலானவராய் 12-ம்தினத்தில் கருமார்தஞ்செய்தலுண்டு. சமாதிசெய்தவர்கள் 10-ம்

என் மோட்சதீபம் செய்தல் வழக்கம். கருமாந்தநானுக்கு முந்திய இரவிகையம் துக்கனோல் துக்கங்கொண்டாடி பண்டு பலதாரத்கள் படைத்துச் செய்யும் சடங்கு நடப்பெனப்படும். கருமாந்தமெனின் சடங்கின் முடிவு எனப் பிராரூள்.

குளக்கரை ஆய்ங்கரை முதலிய நீர் வறைகளில் பச்சைப் பந்தலிட்டு பந்தார்ப்புள் முனையிலேயில் கருமாந்தத்திற் குரிய சடங்கா தாரங்களைப் புரோகிதர்களால் நடத்தி, கருமத்திற்குரியவர்கள் சம்பந்திகளாய் பெய்யவேண்டிய மரியாதையாகிய புது ஆடைபை உடுத்திக்கொண்டு, இவ்விடங்களிலேயே கோடும் எக்காளம் போல் முக முதுவியத்தாற் கருவி துளைக் கருவிவென்றும் ஊர்கோலம் வந்து இறத்த இல்லம் புகுதல் வழக்கம். மறுநாள் புண்ணியாவசனஞ் செய்து எல்லா பந்தாக்களும் கருமத்திற் குரியவரும் எண்ணையிட்டு வந்தானஞ்செய்து கருமத்தோஷத்தை யொழித்தல்.

11. விவாககாலம், கர்ப்பாதானகாலம்.—

சுத்திரியருக்குள் காந்தர்வம் இராக்ஷஸம் என்னும் இரண்டு விவாகங்கள் நடப்பதுண்டு - காந்தர்வமென்பது - பெண்ணும் பிள்ளையும் மனமொத்து இசையினால் புணர்வது. இராக்ஷஸமென்பது - தன்னைத் தவிர்த்த கன்னிகையின் பந்துகளை வென்று பலத்தினால் கொண்டுபோய்ப் புணர்வது. இராக்ஷஸ விவாகம் தற்காலம் நடப்பதில்லை. ஆனால் பிள்ளையின் தாய் தந்தையர்கள் தங்குலப் பெண்ணுள்ள வீட்டிற்குப் பேரம் அல்லிட்டாருக்கும் தங்களுக்குமே கோத்திரகுத்தலங்கள் கலந்திருக்குமாயின் இருவர் சம்மதத்தின் பேரில் பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் விவாகம் நடத்துவது பிரம விவாகம். இஃது முக்கியமானது.

சுத்திரியமாகிய வன்னியருக்குள் பிள்ளைக்கு வயது வந்த பின்னும், பெண்ணுக்கு ருதுகாலத்திற்குப் பிற்பாடும், விவாகம் நடத்துவதுண்டு. ஆனால் ஆங்கிலேய அரசாட்சிக்கு முந்தியகாலத்தில் பிண்சிறை எடுத்தக்கொண்டு போவது அதிகப் பட்டுள்ளமையால் பிற்பாடும் தம்மக்களுக்கு வயது வருவதற்கு முகி விவாகம் நடத்தி வந்தார்கள். வயது வந்த பின்புதான் கர்ப்பாதானஞ் செய்தல். அதாவது முதல் ருதுவுக்குப் பிந்தி கர்ப்பாதானஞ் செய்தல்.

12. நீக்குதல்.—

புருஷன் எந்த நியாயத்தைக்கொண்டிருன் பெண்சாதினையத் தள்ளிவிடலாம், பெண்சாதி எந்த நியாயத்தைக்கொண்டு புருஷனைத் தள்ளிவிடலாம் தள்ளுதல் சிட்டு எப்படி அடைதல்வழக்கம், பஞ்சாபிந்திரமூலமாயின் பஞ்சாயித்சு எப்படிதாம் விதம் எப்படி, அதன் விவகாரங்களையும் தெரவாயக் கூறு.

புருஷன் பெண்சாதி பரிஷ்காரமாக ஜாத்துவஞ்செய்யலும், அவன் தன் கணவன் வீட்டை விட்டுத் தனிவழியில் போய் அன்னியர் கிரகத்திற் 10. தினத்திற்கு மேற்பட்டிருந்தாலும் துக்கிருத்திய முண்டவளாயும் பாபத்தைச் செய்கிறவளாயும் புகுதையானவளாய் இருந்தாலும் அவளை நீக்கிவிடவேண்டும். புருஷன் கபும்சகனாயும் சன்னியாசம் பூண்டவனாயும், அன்னிய பரிசுத்திற் 10. வருஷகாலம் வரைக்கும் சேமநிதிகளாகத் தெரிவிக்காமல் இருந்தாலும் அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும்.

தள்ளுதல் சிட்டு நியாயத் தலத்திலாவது, சகாதி பெரிய தனக்காரர் மூலமாயாவது அடைதல். பெரியதனக்காரர் புருஷன் பந்துகளில் இருவனாயும் பெண்ணின் பந்துகளில் இருவனாயும் அல்லது பெண்விட்டில் சேர்ந்தவர் சிலரையும் பிள்ளைவிட்டில் சேர்ந்தவர் சிலரையும் வரவழைத்து நடந்த வர்த்தமானங்களை வாசிப் பிரதி வாதிக்க விராரித்துப் பெண்ணிபசாரியா அல்லவாவென்று சாட்சி விராரணையால் தெரிந்துகொண்டு அவளை இன்ன காரணத்திற்காக நீக்கியதென்று தள்ளுதல் சிட்டு எழுதி அவர்கள் பந்துக்களுக்குத் தெரிவித்துத் தள்ளிவிடுதல். குற்றம் இல்லாதமேபாது பிராயச் சித்தஞ்செய்து சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.

13. பெண்களுக்கு மறுவிவாகத் தடை.—

வன்னியர்களுக்குள் பெண்களுக்கு மறுவிவாகத்தில்லை.

14. ஜாதீக்குரியபட்டப்பெயுரிசு.—

பிராமணருக்குச்சகும்ரென்றும் கூத்திரியருக்கு வரும் ரென்றும் வைசியருக்குக் குப்தரென்றும் சூத்திரருக்குத் தாசரென்றும் பட்டப்பெயர்கள் அந்தந்த ஜாதீக்குரிய தொழிலைக் குறிக்கும்படி இடுதல் வேண்டுமென்று மனு கூறியதுபோல் வன்னியருக்கு அதிகாரத்தையும். எஜமான

த்துவத்தையும் வீரத்துவத்தையும் குறிக்கும் பட்டப் பெயர்கள் இப்படிருக்கின்றன. அடையாளம்—இராயர் - நாயர் - வர்ம - பூபதி - பண்டாரி - கண்டர் - தந்திரியர் - அஞ்சாத் தங்கம் (அஞ்சாதத்தார்) வான் (வாண்டையர்) பண்டாரத்தார் - பரவன் - சம்ப - சேரன் - சேரன் - பாண்டியன் - சந்திரன் பெயர்களும் உருபு - நவ - நிற்குரிய - சிறிதகங்களுர் - பல்லவன் - வன்னியர் - நாயர் - மழுவர் - உடையார் - ரெட்டியார் - செம்பார் - அலகு சம்ப - நாயர் - சிராயர் முதலியன.

15. ஆடையாபரணங்கள்.—

ஆண்களுக்குடைய ஆடையாபரணங்கள் :—தட்டி - சல்லடம் - கடடி - அதிஷ்டை - வந்திரமுடுத்தி அங்கிதரித்து தலைச்சுடா பாகை அல்லது கீர்டம் தரித்தல். வாகுவலயம் - வீரகண்டை - கழிச்சு - ஆள் முதலியன.

பெண்களுடைய ஆடையாபரணங்கள் :— சிற்றூடை - பார்பாடை - புடவை - கம்மல் - மூக்குத்தி - காலை - அட்டிகை - ரை - தட்டை - சதங்கை - காடபு - வுச - சாஸ்பூ முதலியன.

N. B. ஆடை ஆபரணங்கள் காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் தக்கபடி மாறுபடுகின்றன.

16. ஆகாரம்.—

சுக்கபட்சணம் - மாம்பட்சணம் செய்தல், தானியாதிகளைச் சமைத்துண்ணல்.

17. மதுபானமண்டா.—

வன்னியர்களுக்குள் மதுபானஞ்செய்யக்கூடாது. ஆனால் சிலர் விதி வழி நடப்பாருமுண்டு.

18. ஜாதியின் உட்பிரிவு.—

வன்னியர் சுந்திரகுலம் - சூரியகுலம் - அக்கினி குலம் என மூன்று குலத்தினராவும், ருத்திர வன்னியர் - கிருஷ்ண வன்னியர், சம்பு வன்னியர், பிரம்மவன்னியர், இந்திரவன்னியர் ஆன்னப்பட்ட பிரிவினையுடையவராய் மியிருக்கின்றனர்.

சு திருத்தம்.

	பிழை.	சு திருத்தம்.
2 30	பாதத்திலும்.	பாதத்திலும்.
4 14	சாசம்.	செளகம்.
5 13	ஒதிவைத்ததும்.	ஒதிவம்.
10 25	செய்தது.	செய்தது.
" 30	மனஞலம்.	மனஞலம்.
11 21	இன்னாட்டில்.	இக்காட்டில்.
13 6	புறங்குமபடி.	புறங்குமபடி.
18 2	கலையறக்காக்குளன்.	கலையறக்காக்குளன்.
18 26	உலகங்கலிலுள்ள.	உலகங்கலிலுள்ள.
20 16	பிரத்தியட்சாபுரணம்.	பிரத்தியட்ச பரணம்.
" 8	வடிவம்.	வடிவம்.
" 10	பிரத்திய.	பிரத்திய.
" 7	அரசனாகிய.	அரசனாகிய.
" 23	இவ்வகையையழித்தபடலம்.	திருவோல்க படலம்.
" 21	Obsure.	Obscure.
" 34	southern.	South.
31 "	கம்பத்து.	கம்பங்குளம்.
32 19	இராஜ்ய.	இராஜ்ய.
38 14	பென்னாட்டு.	பென்னாட்டு.
" 15	பென்னாட்டு.	பென்னாட்டு.
" 8 38	பிரத்தியட்சிற்றன.	பிரத்தியட்சிற்றன.
1 24	26-வது பக்கத்தில்.	9-16-26-வது பக்கங்களில்.